

Κινηματογραφικός

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΑΡΙΘ. 11

ΑΘΗΝΑΙ 13 Μαρτίου 1927

Λ
Ε
Υ
Κ
Η

Α
Δ
Ε
Λ
Φ
Η

LILLIAN GISH

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ		ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΩΝ	
Έτησια Δο. 150.—		Διά μίαν φοράν	Δο. 5.— Μέχρι τριών δημοσιεύσεων 4.— Άνω των τριών δημοσιεύσεων 3.50 Ή σελίς . . . 400.— Είς τὸ ἐξώφυλλον ἢ σελίς . . . 500.—
Έξάμηνος > 80.—		Έβδομαδιαία Κινηματογραφική και Φιλο-λογική Ἐπιθεώρησις	
Τριμήνιος > 40.—		Ἰδιοκτητῆς—Γενικός Διευθυντής: ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ	
Έξωτετικοῦ Γενικού Έτησια Διρ. Ἀγγλ. 1.—	Γραφεῖα: Σοφοκλέους 7 (Στοά Πάππου)	Τηλεγραφήματα: "ΚΙΝΗΜΑΤ. ἈΣΤΕΡΑ", ΑΘΗΝΑΣ	ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 3.50
Έξάμηνος > > 1)2	Ἀμερικῆς		
Έτησια Δολλάρια 5.—			
ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 11			

IBAN Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ

ΤΑΙΝΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ «ΣΟΒΚΙΝΟ»—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΡΙΣ ΦΙΑΜ»

Εἰς τὴν φεουδαρχικὴν Ρωσίαν τ ὁ 16ου αἰῶνος... Οἱ μικροὶ εὐνεγεῖς γαιοκτημονες εἶνε ἀπόλυτοι κύριοι τῶν δούλων των... Ἰσχυρότεροι ὅμως αὐτῶν εἶνε οἱ «βοιτσίκοι» ἦτοι οἱ μεγάλοι γαιοκτημονες... Ὑπεῖναι ὄλων εἶνε ὁ Τσάρος. Οἱ μικροὶ γαιοκτημονες ὑποβλέπεν τὸς μεγάλους καὶ οἱ μεγάλοι τὸν Τσάρον. Εἰς τὴν αἰωνίαν αὐτὴν πάλην διὰ τὴν ὑπεροχὴν ὄλα τὰ μέσα εἶνε καλὰ! Ραδιουργία, φόνος, ληστεία, απαγομιμοί...

Ὁ δούξ Κουρλιάβ, ἓκ τῶν ἰσχυρῶν μεγαλογαιοκτημόνων, ἠθέλει νὰ διορθώσῃ ἕνα σπᾶνιον ὠλοθύγιον τοῦ ὁποῖου ὁ μηχανισμὸς εἶχε χαλάσει. Πληροφόρητο διὰ ἐπιστάσιος τεχνίτην εἶνε ὁ Νικίσκαν ὅστις ἀνηρθεῖ εἰς τοῦ Λομπάτωβ, ἐνὸς γείτονός του μεγαγαιοκτημόνος. Ἐπιθὴ ὁ Λομπάτωβ ἀνετίθει νὰ παραχώρησῃ τὸν δούλον του Νικίσκαν, ὁ δούξ στέλλει τοὺς ἀνθρώπους του εἰς τὸ κτήμα τοῦ Λομπάτωβ, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἐξεβίασαν τὴν γυναῖκα κοὶ ἐλήστευσαν τὸ κτήμα τοῦ Λομπάτωβ ἐπὴρσαν καὶ τὸν Νικίσκαν καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὸν δούκα Κουρλιάβωβ.

Ὁ Λομπάτωβ καταφεύγει εἰς τὸν Τσάρον Ἰβάν τὸν Τρομερὸν διὰ νὰ εὖρη τὸ δίκαιόν του. Ὁ Τσάρος φοβούμενος τὰς θαλασσοκρατίας τῶν μεγαλοκτημόνων ὑποστήριξε τοὺς μικροκτηματίας, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους μάλιστα ἐπημέριζε τὴν σωματοφυλακίαν του. Δίδει διαταγὴν εἰς τοὺς σωματοφυλακίαν του νὰ μεταβῶν εἰς τὸν Κουρλιάβωβ καὶ νὰ πάρουν τοὺς κλημμένους δούλους καὶ τὸν Νικίσκαν. Ὁ Νικίσκαν, ἐρευνητικὸ μωλὸ, προσπαθεῖ νὰ κατασκευάσῃ ἕνα μηχανήμα διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ δυνερό του... νὰ πετῆξῃ. Οἱ οἰκίαι ὅμως τοῦ Κουρλιάβωβ τὸν προκαλοῦσιν καὶ τὸν ὑποβάλλουν εἰς βσανιστήρια διὰ ἄνθρωπος ποὺ πετῆξῃ ἕως ἐξέσῃ μετὰ τὸν διάβολον.

Εἰσορμόν οἱ σωματοφυλακίαν τοῦ Τσάρου εἰς τοῦ Κουρλιάβωβ. Ἀπευθύνον τὸ σπῆτι του, ἐκβάλλουν τὴν γυναῖκα. Ἄσμος ὁ δούξ παρακολουθεῖ τὴν εὐωχίαν τῶν σωματοφυλακίαν εἰς τὰς ἀγκυλάς τῶν ὁπίων παριστάνεται μεθυσμένος ἢ οὐζύγιος του καὶ ἡ κόρη του. Ὁ δούξ μεταφερεται εἰς Μόσχαν, ὅπου πρόκειται νὰ παρακαθήσῃ εἰς ἕνα σιντόπιον τοῦ Τσάρου.

Ὁ Ἰβάν στενοχωρεται. Ἐχει βαρεθῆ καὶ τοὺς γελοιοποιεῖ τὸν ἀκόμη. Διὰ νὰ διασκεδάσῃ δίδει διαταγὴν νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὸ τραπέζι τὸν δούκα Κουρλιάβωβ εἰς θέσιν μετὰ τὸν ἀσημένιον βροχάκιον Λομπάτωβ. Δὲν ὑπέχετο μεγαλειτέρα ταπεινώσις δι' ἕνα δούκα, καὶ ὁ Κουρ-

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Νεῖα πάλιν πείσεις εἰς τὰς κινηματογραφικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁσάκις ἡ Ἀστυνομία Πόλεων Ἀθηνῶν εὐρίσκει εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπενηθίμωξῃ τὴν ὑπαίξιόν της, ἐκδίδει διαταγὰς περιοριστικὰς κατὰ τὴς λειτουργίας τῶν κινηματοθεάτρων. Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ἡ ἀνυχιόσας καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα τὸ ἀβεσθώματος τῶν εὐθύρων τῶν ἀθηναϊκῶν δρόμων, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀσχολεῖται ἐμῆ εἰς τὸ ζήτημα τὴς λειτουργίας τῶν κινηματοθεάτρων. Καὶ κινητοποιεῖ ὄλας τὴς τὸς δυνάμεις δούκας: εἰσέρχεται εἰς ἐπὶ πλῆον θέατρα ἀπὸ τὸν ὀρισθέντα ὅπ' αὐτῆς ἀριθμὸν, μνησὶν δὲ τὸν διευθυντὴν τοῦ κινηματογράφου, διὰ νὰ δεῖξῃ οὕτω τὴν πειγμὴν της. Καὶ παρακολουθεῖ κανεὶς τὸ φλιβερόν θέαμα—ἰδίως κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτάς, τὰς ἡμέρας δηλαδὴ κατὰ τὰς ὁπίας ὁποσδήποτε ὁ κόσμος προσέρχεται εἰς τὸν κινηματογράφον του διὰ νὰ ξεκουρασθῇ ὀλίγον πνευματικῶς καὶ σωματικῶς καὶ νὰ οὐνέλιθῃ ἀπὸ τὸ καθήμερόν μαστύριον τοῦ ἀρίστου βίου—τὴς ἀπαροσούσεως τὴς εἰσοδῶν εἰς τὰ κινηματοθέατρα θεατῶν, ὁ δὲ θὰ εἶνε ὑπερῆριθμοί, ἐνῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἔχον ἐξέλιθον πενήτην ἢ εἰς ἄλλης ἑξάδον. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως, ἠθέλαμεν νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν κ. διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ποῖα μέτρα ἔλαβε κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀπόκρου εἰς τοὺς διαφόρους χοροὺς; Εἰς τὸν κινηματογράφον «Ὀλύμπια», ἐπὶ παραδείγματι, ὅπου ὁ σήμερον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέλθουν θεαταί πλῆον τῶ ἀριθμῶν τῶν καθισμάτων, πῶς ἐπέτρεψεν λέγομεν, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀπόκρου καὶ ἄ κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν, τὸ σίβηγμα τῶν ἀνθρώπων ἐντὸς αὐτοῦ ὄδου νὰ ἐπέδκειτο νὰ παροσθῶν ομαδέλλες ἐντὸς βαρελίων; Ἐκλήρωσῃ κανὴν ἕκαστον μέτρον ἰδιότητων καὶ πρὸ παντός ἀνηροεὐθὴ κίβν τὸ κἀπνισμα, ἐπιάνω εἰς τοὺς χοροὺς τῆς σερβαντίας; Ὁχι, ἀσφαλῶς. Ἀλλὰ δια τί τότε; Μήπως δίδει δὴν ἔκτραπε νὰ τὰ βάλῃ μετὰ δημοσιογράφοι; Ἐάν περὶ αὐτοῦ πρόκειται τοῖς εἶνε ἄξιος θερμοῦ σνχαρητηρίων καὶ ἀπορῶ πῶς ὁ πάτρων αὐτοῦ ὑπογεγῆς τῶν Ἐσοτερικῶν δὲν τὸν ἐπεσῆνε διὰ τὸν Μεγαλόσταυρον.

Ἐν πόσῃ περιπτώσει ἀναγορίζομεν διὰ τὴ πολιτεία εἶχε ὑποχρέωσιν νὰ προσετέμῃ τὴν ζοῆν τῶν πολιτῶν της, χωρὶς δούκας τὰ μέτρα αὐτὰ λαμβάνῃ νὰ βλάπτουν καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν.

Εἰς τὴν Ἐνδοσίαν, παραδειγματῶς χόγιον, ὅπου ἡ σχολαϊκότης εἰς τὰ ζήτηματα αὐτὰ δὲν ἔχει θέσιον, ὅχι μόνον δὲν ἐμποεῖ τὴν ἀστυνομία τὴν εἰσοδῶν (ἐκτίς ἀπὸ ἀριστέας περιπτώσεις) ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κἀπνισμα ἐπιτρέπεται ἀκόμη. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως ὅπου τὰ μωλὸ λατρυγίαν ὄλας διόλου διαγορετὶ, δὲν εἶνε διόλου περιδοσῶν ἂν αὐτοὺ ἀνοσώμεν καὶ τὴν διαταγὴν τοῦ κλεισίματος τῶν κινηματοθεάτρων, ὡς ἐπικινδύνων δι' αὐτὴν τὴν σφάραξαν τὴς χώρας.

Καὶ πρώτη ἦδη τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἀνέλαβε νὰ λανσάξῃ ἡ δεκαπενθήμερος ἔφημερις τῶν εἰδησοπίων «Ἑλληνικὸν Θεάτρον» ἦτις ὑποδεικνύει εἰς τοὺς ἀρμόδιους νὰ λάβουν μέτρα κατὰ τὸ κινδύνον τῆς ἠθικῆς τῶν νέων μὰς ἐκ τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, χωρὶς νὰ ἐρυθροῖ. Τὸ «Ἑλληνικὸν Θεάτρον» γράφει αὐτὰ χωρὶς νὰ ἐρυθροῖ, διδοὶ ἀσφαλῶς δὲν θὰ εἶχε ἰδέαν τοῦ σήμερινοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρον. Ἄν ὅμως ὁ συντάκτης τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ φύλλον τῆς 1ης τε. μηνὸς ἀρθροῖδιον ἔκαμνε ἕνα γῆρον εἰς τὰ ἀθηναϊκὰ κινηματοθέατρα, εἰς τὰ βῆθαι οἱ δὲν θὰ ἐτολμοῦσε οἷτε οὐκῆριον νὰ κἀμῃ μετὰ τὰ ἔργα τοῦ λεγομένου σήμερινοῦ θεάτρον. Προκαλοῦμεν δὲ οἰονδήποτε καλῆς πίστωσης συζητητὴν νὰ μὰς ὑποδείξῃ ἔτω καὶ ἔν, ὅχι ἀνήθικον, ἀλλὰ ἐντὶ ἔργον κινηματογραφικὸν τὸ ὁποῖον νὰ μὴ εἶνε διδακτικόν.

Τὸ πρῶμα ὅμως δὲν μὰς φαίνεται διόλου παράδοξον, δεδομένου διὰ γνωρίζομεν τὴν νοσηροπλίαν τοῦ σήμερινοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τοῦ προσαταυμένου του ἠθοποιοῦ. Ὑπεδείξαμεν δὲ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τοὺς διευθυντάς τῶν κινηματογράφων καὶ εἰς αὐτὴν τὴν «Π.Ε.Κ.» διὰ τὸ θεάτρον θεωρεῖ τὸν κινηματογράφον ἔχθρον. Ἐν τούτοις ὅχι μόνον δὲν ἠθέλησαν νὰ μὰς ἀκούσουν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοὺς περὶ μείωσσεως τῆς φορολογίας τῶν κινηματογραφικῶν εἰσιτηρίων, ἡ Π.Ε.Κ. εἰξῆ ησε καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ἠθοποιῶν. Δὲν θὰ μὰς φανῆ δὲ διόλου παράδοξον ἂν οἱ προσπαθείαι τῆς «Π.Ε.Κ.» ἀπούχουν, διότι ἀσφαλῶς θὰ ἀποτύχουν, λοφῶ τῆς σννεργασίας τῆς μετὰ τῶν θεατρικῶν σωματείων.

Ὁ ἀγῶν τῆς «Π.Ε.Κ.» θὰ στερηθῇ ὑπὸ ἐπιτηγῆς μόνον ἂν ἐργασθῇ πρὸς τούτο μόνῃ ἢ «Πανελλήνιος Ἑνωτικὸς Κινηματογραφικὸς καὶ μιλίταις ἐν ἀποσπᾶσιν νὰ κλεισθῶν ὄλα τὰ κινηματοθέατρα τῆς Ἑλλάδος, ἐκβάλλουσα οὕτως εἰπεῖν τὸ Κράτος. Οὐδέμια ἄλλη διεξοδὸς ὑπάρχει. Ἐπιμένομεν εἰς τούτο διότι μόνον εἰς αὐτὸ βλέπομεν τὴν σωτηρίαν τοῦ κινηματογράφου ἔκ τοῦ ὁποῖου ἀποσπῶν χιλιάδες δόλοληροι οἰκογενεῖς. Τὸ μέτρον δὲ αὐτὸ θὰ γίνη ἀπορῶν νὰ συνηθησῶν καὶ νὰ διευνηθῶν πολλὰ ἐκμερῆ καὶ κινηματογραφικὰ ζήτηματα τὰ ὁποῖα ἀπασπολοῦν σήμερον τὴν «Πανελλήνιον Ἐνωτικὴν Κινηματογραφικὴν». Ἀπὸ τὸν δραστηριὸν πρόδρον τῆς «Π.Ε.Κ.» κ. Α. Τριανταφύλλου, τὸν φορῶ αὐτὸν τῆς κινηματογραφικῆς προόδου καὶ τοὺς κἀλοὺς καὶ εὐνομηθῆτους σννεργάτας του, μιλῶ τὸν Διοικ. Συμβούλιον τοῦ κινηματογραφικοῦ σωματίου, ἀγαμέμονον τὴν τελειοκίβν ρύθμισιν ποὺ κινηματογραφικὸν ζήτηματος. Ὁ ἔπαρχεικὸς δὲ κινηματογραφικὸς κόσμος ἔχονε τὴν πεποίθησιν διὰ τὰ συνδραμῆ μετὰ τῶν δυνάμειν τῶν ἀγῶν τῆς «Π.Ε.Κ.» διότι μόνον οὕτω θὰ λήξῃ τὸ δῶμα τὸ ὁποῖον ἐκτελοσεται γῆρα ἀπὸ τὰς κινηματογραφικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ εἰς βάρος αὐτῆς ταυτῆς τῆς ἑλληνικῆς κοινότηας. W.

τό δομάτιαν τής Τσαρίνας και τήν ώραν πού έκοιμάτο τήν πνίγει...

Ο Φένια φορέσας επί των γυναικείων ενδυμάτων το εβσον άνέβη εις τό θυσιστήριο... Ο Ιερέυς βάλλει τήν νεκρώσιμον άκολουθίαν, καθ' ήν στιγμήν ο Τσάρος κενυπά μόνος του τήν καμπάνα πέθειμα διά τήν θανούσαν, θεία Φείσσει... Τσαρίαν...

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΣ

ΠΡΕΒΕΖΑ, 20 Φεβρουαρίου. (Τού προσηδίουτος αντιπροσώπου μας). — Κάθε δουαία χρειάζεται τον άνθρωπο της λέγον συνήθως οι άπολοικοί, το έλαγν και θά τό λέγον πάντοτε. Τό λαϊκόν αυτό άπόσπασμα άν και είνε γενικόν, θά ήρώταν κανείς να είνη επί κυριάκις πολύ περισσότερο εις τάς κινηματογραφικάς επιτηρήσεις, όπου συνήθως οι πλειστοί εκ των ασχολουμένων με αυτούς, εις τάς επαρχίας τοιάχιστον, κάθε άλλο παρά ειδικοί διά τήν διευθύναν δημοσίων θεαμάτων είνε. Ειρησεί να είνε αξιολόγα καλοί ήλεκτροτεχνίται, άριστοι όπασατέρ προβολής, αυτό όμως δέν είνε άρκετή έγγήγησι διά τήν καλήν λειτουργίαν ενός κινηματοθεάτρου. Χρειάζεται πρό παντός και ή τέχνη τής διαφημίσεως των έργων πού προβάλλονται διά καταλλήλου τρόπον, ως και ο τρόπος του έλκούςιν τό πλήθος. Η αιθουσα ίσως να είνε ή τελειότερα εβ στον κατασκευασθασαν μέχρι σήμερον, να έχη τήν τελευταίαν λέξιν τής διακοσμητικής, ή μουσική ν' άποτελείται από δυνατούς καλλιτέχνας, θά μένη όμως διαρκώς κενή άν ο διευθύνων τήν επιτηρήσιν στερείται και των άλλων προσόντων τά όποια συνσφίγγονται εις τήν λέξιν ακοσμητός.

Αυτό τοιάχιστον άποδεικνύει από μίαν έπισκεψήν πού έκαμα τελευταίως εις τόν κινηματογράφον «Πάνθεον» τής Πρεβέζης, ο όποιος λειτουργεί υπό τήν διεξάν διευθύναν του κ. Καλλιμάχου Χατζοπούλου. Τό σύστημά του είνε τόσον άποτελεσματικόν, ώστε σήμερον ο κινηματογράφος να θεωρείται εις τήν Πρεβέζαν άντικαμείοτος. Με όλον τόν μικρόν πληθυσμόν τής πόλεως κατορθώνει εις έκάστην παράστασιν του να συγκεντρώνει τόσον άριθμόν θεατών, όσον χρειάζεται διά να μη παραπονείται διά τήν άδιαφορίαν του κοινού ένας επιτηρηματίας κινηματογράφου. Τακτικώτατα διοργανώνει σχολικάς παραστάσεις με πολύ μικρόν εισιτήριον, κατορθώνων να υπερπλήρωση τήν αιθουσάν του μαθητών, οι ό τοιοι ως είνε έπίμονον άποειλούν πλέον ζωσαν διαφήμειαν των έργων. Η ταμική αυτή του κ. Χατζοπούλου άπέφερε τόσον λαμπρά άποτέλεσματα, ώστε σήμερον να μη ύπάρχει σκεδόν εκει άνθρωπος πού να μη παρκαλουθή τόν κινηματογράφον. Τούτο φαίνεται εκ πρώτου όφθαυ υπερβολικόν. Έάν ύπολογισομεν εις εις μίαν πόλιν συνολικου πληθυσμού 8000 κατοίκων, προσέροχται καθ' έκάστην εις τόν κινηματογράφον περί τούς 200—250 θεατών, εκτός των ήμερων πού συγκεντρώνει περισσότερον κόσμον. άποδεικνύεται ότι ή έκπρασίν πού δέν είνε καθόλου υπερβολική.

Δυστυχώς όμως, κέρως οίς τι παθών ο κ. Χατζοπούλος, έγκατέστησεν από εβδομάδος δι' εκιοσιπάντες ήμέρας εις τήν αιθουσάν του τάν περιδεχόντα θάλασον του κ. Ξιδή, πράγμα πού άπέφερε χαλάρωσιν των έργων εις εις χάρος τής επιτηρησάως του. Τό γεγονός τούτο άποδεικνύει διά μίαν άκόμη φοράν ότι ο κόσμος δέν στερείται καθόλου αισθητικώς, τό εκδηλώνει δά δι τάς ο ιαρκώς άπροθυμίας του εις θεάματα καθότερα και τό μετρίον άξιόμν. Θά είχα δά να κάμω τήν παρατήρησιν εις τό «Ελληνικόν Θεάτρον» ότι οι κινηματογράφοι δέν βλάπτουν, ως όποθείτε, τό θεάτρον, άλλ' οι διάφοροι καλλιτέχνη, οι όποιοι άπό τον κατορθώσαν ν' άποσπασουν όλίγα χειροκροτήματα τής πλατείας, μεθων πλέον και εις τούς καπνούς τής παραζάλης των ζητων άνεξαρτησίαν μεταβαλλόμενοι εις «καπετάν ένα» και έπιστρατεύον-

τες πλήθος ανθρώπων ξένων πρός τό έπάγγελμα του ήθοποιού. Ο κ. Ξιδή θά μπορούσε κάλλιστα να κρατήσει ένα ρόλον εις οιοδήποτε θάλασον τής ειδικότητός του, είνε όμως άδύνατον εις ένα και μόνον καλλιτέχνην να έμφυχώση όλοκληρον στρατιών άρχιστων στοιχείων, τά όποια παρουσιάζων από σκηνής.

Επομένως τό «Ελληνικόν Θεάτρον» θά εξυτηρείται κατά πολύ προσφορότερον τρόπον τά συμφρόντα τής τάξεως τήν όποίαν ύποστηρίζει, άν συνίστα εις τούς διτηρημένους καλλιτέχνας να σμενωθούν και ν' άποτέλοσουν παρουσιασμούς θιάσους εκκαθαρίζοντες τήν σκηνήν από τούς άνικάνους, διά τούς όποιους ύπάρχουν πλειστα όσα άλλα ιστορικώτατα έπαγγέλιματα εκτός του θεάτρου, άλλα και θά εβουφωθ ή συγκρόσως και τό «Ελληνικόν Θεάτρον», τό όποιον κατά τά τελευταία έτη ιδίως έπεσε πολύ εις τήν συνείδησην του κοινού.

Εις τ' άνωτέρω ίσως τό «Ελληνικόν Θεάτρον» να μάς άπαντήσση ότι τό κοινόν τής Πρεβέζης δέν είνε μορφωμένον καλλιτεχνικώς και τά λοιπά ετοιμασία των ασχολουμένων περί τά θεατρικά, άλλα ποίαν άπάντησιν θά ήρώταν να μάς δώσση άν εις όλα τά άλλα προσθέσομεν και τό ότι ο ίδιος θιάσος είνε τά ίδια και χειρότερα άποταλέματα και εις τό «Αργουσίλιον, πόλις ή όποία εις παλαιότερα εποχάς έφιλοένησθε μεγάλους ξένους θιάσους, τούς όποιους ύποστηρίζον όσον καμμία άλλη έλληνική επαρχία;

Εβ όλων αυτών συνάγεται ότι διά τήν σημερινήν κατάσταση του θεάτρου δέν παύουν καθόλου οι κινηματογράφοι, άλλ' αυτοί οι ήθοποιοί, οι όποιοι άν εξακολουθήσουν να εργάζονται όπως εργάζονται, θά κατανηθούν να μη έχουν άλλους ύποστηρικτάς, εκτός των αλωνων θαυμαστών των γυναικείων κάτω άκρων.

Σπ. Καζάκις

Η ΚΙΝΗΜΑΤ. ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Κινημ. 'Οσπερά.— Προβλήθησαν με μεγάλην επιτυχίαν «Ο ήρωϊκός ναύτας» και «Ο άγνώστος στρατιώτης».

Κινημ. Μελέκ.— Κολοσσία ύπήρξε ή επιτυχία του έργου «Η οσμαιοπορία», με πρωταγωνιστή τον ηρωϊκόν καλλιτέχνην Ρούντολφ Κλέιν Ρογγε. Η ταινία έχει σιγήσας ληθηθείσας εν Κωνίπολι, Αθήναις, Κηροισιά και Πειραιεί. Επίσης προσβλήθη «Η μοιραία γυναίκα».

Κινημ. Μαζίκι.— Προβλήθη τό έργον «Τό σχολείον των συζύγων» με καταληκτικήν κομωσομοίην.

Κινημ. Αλάμπρα.— Προβλήθη εις δύο εποχάς τό «Μάιν Χούρ». Επίσης τό «Παλάς» με τήν Νιφλός.

Κινημ. Μοντέρ.— Μεγάλην επιτυχίαν όδημίσους τό έργον «Η μακαρομένη χορεύτρια» και «Η άφροσύνη».

Κινημ. Εκλάρο.— Η 2α και 3η εποχή τής ωραίας ταινίας «Η Δεισιδής» ανεγίχεται με άφάνιστον επιτυχίαν.

Κινημ. Έγρονάλ.— Προβλήθη «Η Κόμικα» με τόν Βαλεντινο.

Κινημ. Δουξεμπούγυ.— Προβλήθη ή κομωδία «Πατ και Παπαός» στρατιώταις.

Κινημ. Κισμέτ.— Προβλήθη τό έργον «Η φωνή του παραδεισίου με τήν Κόμικον».

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΠΩΔΕΙΤΑΙ εις τήν περίπτερα των κ. κ. Π. Μεγαλοοικονόμου εμπροσθεν Ναού Αγίας Τριάδος και Ν. Βαρθίκου παραπλεύρως Τραπεζής Αθηνών.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ «ΑΤΤΙΚΟΥ» ΚΑΙ «ΜΟΝΤΙΑΛ»

Αθήνα: 14—20 Μαρτίου 1927

Η ΛΕΥΚΗ ΑΔΕΛΦΗ

Άγγελα Κιαραμόντε Λίλιαν Τζύς Τζοβάνι Σέβερι Ρόναλδ Κόλμαν

ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ — ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ»

Στήν Ιταλία, τόν τόπο τής αγάπης τής φλογεής, ή όμορφη και άγνή Άγγελα, ή μοναχική κόρη του Πρίγκηπου Κιαραμόντε βγαίνει από τό μοναστήρι πού έσπούδαζε, και να μη θάμιασμένη τόν κόσμο. Ο πατέρας της τήν έμπατεύσει εις τήν θείαν τής μαρκησίαν Ντελ Πράτο, ζήλον του άδελφού του, διά να τήν εισάξη εις τόν κόσμον και τήν περιτριφυζώσων, τόπο για ή όμορφιά της, όσο και για τά πλούτια και τής άλλης της χάρος, οι ώραιότεροι νέοι τής άριστοκρατίας. Απ' όλους αυτους ή Άγγελα μόνον έναν ξεχωρίζει, τόν Τζοβάνι Σέβερι, άξιωματικόν φραίσιν, γενναίον και από παλαιάν ιστορικόν οικογένειαν μέ ασπότηρας παραδόσεις, ο όποιος γίνεται σκιά της. Με-

Άγγελα, πληγωμένη, καταφεύγει εις τής παιδαγωγού της τό σπίτι, τής παντάμ Μπερόντο.

Είχε σκεφθεί για μη στιγμή ή Άγγελα να γυρισή από μοναστήρι εις τό όποιον ο πατέρας της είχε κάμει πολλάς δωρεάς, άλλ' άγαποτός τόν Σέβερι.

Όλη ή Ρώμη έξεπλάγη με τήν διαγωνιήτης μαρκησίας Ντελ Πράτο. Άλλ' αυτή έδεδικετο. Πρό του γάμου της άγαπούσε τόν πρίγκηπα Κιαραμόντο ο όποιος δέν έπρόσσε καν τήν άγληνη της. Άλλα και εσχάτως, νέα άκόμη, είνε στρέψει τα μάτια της πρός τόν Σέβερι. Μητέρα και κόρη λοιπόν τής είναν ύποκλήμει με τήν σιγάν της κάθε μία, εκείνον πού είνε άγαπήσει.

Άλλα πώς θά έξουσαν ο Σέβερι και Άγγελα, πού ήσαν πτωχοί; Ο Τζοβάνι έσκέφθη να παραιτηθή από τό στρατόν και να δημοτολογήσση δική του εργασία, άλλ' ή Άγγελα άντετάχθη με τήν ελιόσια τής προαγωγής του και τόν μετέπεισε.

Έσφαρα άλλο κτύπημα τής Μοίρας ερχεται. Η Ιταλική κυβέρνησις καταρτίσει όσαμ δια τήν Αφρικήν και τό Έπιτελειον έσκέφθη εκ των πρώτων τόν Σέβερι, ο όποιος εφρόθη πρό διλήμματος. Η αναχώρησις του θά έπληγωνε τήν Άγγελα ή παρομοίη του έμεινε τήν στρατιωτικην έφεσιν του και τό ήθικόν του ως άξιωματικου. Άλλα και άπατέρως του παρεβή εν όνόματι των ιστορικόν και οίκογενειακόν του παραδόσεων.

Κι' έτσι ο Τζοβάνι έφυγε με τήν άποστολήν διότι και ή Άγγελα εσχάτεροτό τόν παρεκίνησε να μετάρχη τής εκστρατείας.

Καθημερινώς ή Άγγελα έπήγαινε στό Έπιτελειον κι' εζητούσε πληροφορίας, Έλαβε και δυοτόρια γράμματα του από διαφορους ένδιόμισους σταθμούς. Έπειτα τίποτε για πόλιν καμόν.

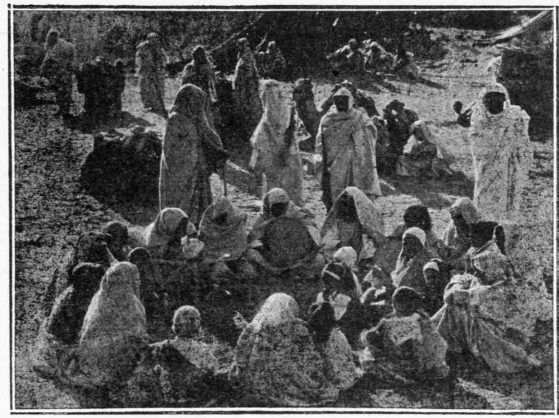
Έσφαρα σάν βόμβα έπεσε στη Ρώμη ή σκληρά ειδησις ότι τό όσαμ τής άποστολής, κυκλοθών υπό τόν ιδανένον κατεσφραγην και όλοι οι άξιωματικοί του έσφαράσαν.

Κατ' αρχάς τής έκφραση τής Άγγελας τής ειδήσιν. Άλλ' εκί τέλος ένόησε τά πάντα και έπεσε άρρωστη βαρσιά. Έχαροπάλεψε ή άμοιρη. Κα τέλος έσώθη.

Τότε έπήγε τήν άπόστασιν. Ο κόσμος δέν τήν ένδιέφερε πλέον. Άπεσφθη εις τό μοναστήρι των Λευκών Άδελφών. Διο χρόνια έμεινε δούκιμη και επί τέλους έκάρη μοναχή ως άδελφή Τζοβάνια. Ένοσήλωσε άσθενεία, έκρεχε όπου τό καθήκον τής εκάλουσε και αφωσιώθη εις τόν Θεόν, ή φρημ πλέον.

Τότε έφθασε στη Ρώμη ο Ούγο Σέβερι, άδελφός του Τζοβάνι, άξιωματικός κι' αυτός, έποποιήθη δέ εις μίαν άποθήκάν πυρομαχικόν κοντά στό μναστήρι των Λευκών Άδελφών, μοιάσων και αυτός διά να διαβάξη.

Απ' εκει έπρονεοσε σιγνή ή μαρκησία Ντελ Πράτο μεταβίβουσα εις τό μοναστήρι ή όποία σάν έμαθε ότι εις τόν σταθμόν εκείνον ύπηρετούσε ο Ούγο Σέβερι κατόρθωσε να τόν γνωρισή και ήρησε να έρωτοτροπή μαζί του.

ταξύ των δύο αυτών νέων σιγά σιγά αναπτύσσεται ένα φλογερώτατο αισθημα και οι γονείς των δέν προβάλλουν καμμίαν αντίρρηση.

Άλλ' ή φθονή Μοίρα τους κτυπά κατακέφαλα. Ο πατέρας τής Άγγελας σκοτώνεται από ένα τυχαίον του έσφαρήμα και Άγγελα είνε άπαρηγόρητη.

Δέν προφθάνει να συνέλθη από τήν συντριβήν και τήν συμφοράν της και νέον πλήγμα τής ερχεται. Η θεία της, ή Μαρκησία Ντελ Πράτο αλλάζει συμπεριφοράν άπέναντι της. Η ματιά της άστραφει από κακίαν και από μίσος και εις τό τέλος τής έφερε εις τό μέσον και τό ζήτημα τής κληρονομιάς.

Πρίγκηπις ο Πρίγκηπις είχε άποθάνει άνευ διαθήκης, άλλα ούτε και είχε κάμει εν καιρῷ τάς νομίμως ληξιαρχικάς διατυπώσεις. Δέν τήν είχε κατά τήν γέννησιν της έγγραφως εις τά ληξιαρχικά βιβλία και κατά τόν νόμον δέν είχε δικαιομάτια κληρονομικά επί τής πατρικής περιουσίας.

Έγκαθίσταται ούτω ως κληρονόμος του Πρίγκηπις Κιαραμόντε ή μαρκησία Ντελ Πράτο και ή δυστυχισμένη

Ο Ούγκο προσεπάθησε να την αποσύρει, σαν έμαθε ότι αγαπούσε τον αδελφόν του, άλλ' αϊ επιθέσεις της ήσαν τόσον επίμονοι, ώστε δέν μπόρεσε να αντίσταθῆ.

Έσφανα μιά πληροφορία εκυκλοφόρησε στη Ρώμη. Κάποιος από τους αξιωματικούς της καταστραφείσης άποστολής έξήτους από βάρη της 'Αφρικής.

Και ένα πρωί ο Ούγκο έλαβε ένα γράμμα του αδελφού του. Πράγματι ο Τζοβάνι συλλήφθηκε αιχμάλωτος έμεινε σκλάβος του 'Αφρικανικού φυλάχου πέντε χρόνια και τέλος κατώφθως να θρακετση να φθάσει δε μέχρη των Εσρωπαϊκών έπειτα από κινδύνους και περιπέτειες.

Αλλά την παραμονή της άφιξης του Τζοβάνι ο Ούγκο πίπτε θύμα δολοφονικής άποπειρας και η Μαρκησία τρέχει στο προσέφαλό του με τόν ιστόν της.

Η κατάσταση του άπτητε περιβαλλον συντονον και η Μαρκησία, η όποία είχε τύχει κι αυτή περιθάλαφως στοργικής εις τόν νοσοκομιόν των Λευκών 'Αδελφών, άποφασίζει να τόν μεταφέρῃ εκεί.

Πράγματι η μαρκησία Ντελ Πράτο είχε νοσηλευθεί εκεί και κατά την διάρκεια παραλήρηματος πυρετικού, ενώ δίπλα της έσπεκε η 'Αδελφή Τζοβάνια εξιστόρησε τόν εγκλημα της πώς απέκρυψε την διαθήκη του Πρίγκηπος Κιαραμοντέ, άκόμη δε και τά αιχρά έλατηρία του.

Απεφασισθη λοιπόν να μεταφέρουν την έπομένη τόν άσθενη. Αλλά μόλις είχε φύγει από κοντά του η μαρκησία και ο Ιατρός της, φθάνει ο Τζοβάνι.

Η συνάντησις, έννοείται, ήτον συγκινητικωτάτη.

Έλος την άλλη μέρα ένα αυτοκίνητον είχε σταθμεύσει στην άποθήκην. Η Μαρκησία είχε πάει και εϋθδαιαν στό μοναστήρι. Οι δύο αδελφοί έφ' αναν και αυτοί. Της ύπηρεσίας εκείνην την ήμέραν ήτον η αδελφή Τζοβάνια. Ο Σέβερι υπό την καλύπτραν δέν την άνεγνωρισε, άλλ' η Τζοβάνια πέφτει λιπόθυμος. Τρέχει κοντά της ο Σέβερι να την σηκώσει, και την άναγορεύζει.

Αλλ' η Τζοβάνια έχει άμειρωθεί εις τόν Θεόν. Μάταια ο Σέβερι κάνει εκκλήσιον εις τόν έρωτά τους, εις τόν ψυχικόν δεσμόν τους, εις μίαν κατά μόνας συνάντησιν.

Ο Τζοβάνι άπελεισμένως φέρνει και προκαλεί υπό την πρόφραση άσθενείας άλλην συνάντησιν εν άνοιξι της Τζοβάνιας. Τρέχει εκείνη κατά καθήκον να περιθάλην τόν άρρωστον και εϋρισκεται πρό του Σέβερι. Αλλ' εινε άνένδοτη. Η πόρτα του μοναστηριού είχε κλεισει βαρειά πίσω της.

Και η Λευκή 'Αδελφή γυρίζει στην 'Ηγουμένη και πέφτει στην άγκαλιά της.

—Σάπα, παιδί μου. Θα ζήσης μαζί μου. Είναι κόρη μου της λέγει στοργικά η 'Ηγουμένη.

Και της εξομολογήθη τόν μυστικόν της γεννήσεώς της, τώρα πού ήτον πειά μονάχη στον κόσμο. Νέα πού ήτον, από άριστοκρατική οικογένεια, νύφη στη Ρώμη περιζήτητη, είχε άγαπήσει έναν φτωχόν, ενώ η άκαλή της είχε πάρει τόν πρίγκηπα Κιαραμοντέ. Έποδοπάτησε κάθε πρόκληση κοινωνική και τόν έπηρε, παρά την αντίστασι της ολιγωφίας της, η όποία την απέκρυψε.

Έπειτα από κάμποσα χρόνια ευτυχώς ο άνδρας της, άπέθανε από τύφο και αυτή έμεινε έγκυος. Μόνη και άπροστάτευη έγέννησε την 'Αγγέλα. Πεινασμένη, δύστυχη, έγραψε εις την αδελφήν της Πριγκηπισσαν Κιαραμοντέ να φροντίση γιά τόν παιδί της.

Πράγματι πήσαν κοντά τους την 'Αγγέλαν, έπειτα από ένα μακρινόν ταξείδι, κατά τόν όποιον η Πριγκηπισσα έγέννησε δίδην την 'Αγγέλαν, υπό τόν όρον να έξαρναισθῆ η πραγματική μητέρα. Και πραγματικά η μητέρα, πνίγοντας τόν πόνο, έξαρναισθη υπό την καλύπτραν της 'Αδελφής.

Η Τζοβάνια έμεινε κατάλληχη και άγκάλιασε τη μητέρα της. Έκλαψαν μαζί, π' σιγορήθηναν.

Λίγο άργότερα γίνεται η μεγάλη έκρηξι του Βελουβίνου και ο Τζοβάνι τρέχει πιατού και σώζει τα γυναικόπαιδα άπ' τούς φλογιμένους παταμούς της λάσας. Μα εκεί πού τρέχει σαν τρελλός άπ' την άπελπισία του πέφτει και σκοτώνεται.

Και ο κόσμος έχει γιά του σηκώνα τα μάτια προς τόν ούρανό και προσεχεται γιά τη θυσία της Λευκής 'Αδελφής και του δύμοιρον Τζοβάνου.

ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Η Διεύθυνσις της Αστυνομίας Πόλεως 'Αθηνών δ' έγγράφον της προς την Πανελληνιον Ένωσιν Κινηματογραφικην ειδοποιεί ότι από της 20ης τέχ. μηνός ούδεμία ταινία θα προβάλλεται εάν δέν έχη προηγουμένως έπιγραφή η προβολή της υπό της περὶ τουτο καταρτισθείσης υπό του Υπουργείου τών Έσωτερικών έλεγκτικής έπιτροπής. Τό έγγραφον δέν αναφέρει άν η άνωτέρω άπόφασις του Υπουργείου εινε συνέντιμα του επί Κυβερνήσεως Παγκάλου καταρτισθέντος σχεδίου νόμου περί λειτουργίας τών κινηματογραφικων καθ' ο μεταξύν τών άλλων περιοριστικών μέτρων άπαγορεύει και την εισοδόν εις τούς κινηματογράφους εις παιδιά κάτω τών 12 ετών.

Όπωσδήποτε όμως, κατόπιν της λήψεως του άνωτέρω έγγράφου, ο Πρόεδρος της Π.Ε.Κ. κ. Αλκιβ. Τριανταφύλλου εκάλεσε εις έκτακτον γενικόν συνέλευσιν τή παρ. Τετάρτην 9 τε. μ. τα μέλη της Ένώσεως, εις τα όποια άνεκοινούσε την άπόφασιν της Κυβερνήσεως χρεακτηρίσας αυτήν ως άπαλοτός δημοτικῆν διά την περαιτέρω λειτουργίαν τών κινηματογραφικων. Απεφασίσθη δε δημοφώνως όπως ζητηθῆ υπό της αστυνομίας προστασία ενός μηνός διά την έφαρμογήν της άνωτέω διατάξεως, εν τω μεταξύν δε σύσσωμον τó Διοικητικόν Συμβούλιον της Π.Ε.Κ. παρουσιασθέντων εις τόν κ. Υπουργόν τών Έσωτερικών θα υποδείξη τó άδύνατον της έφαρμογής του μέτρου τούτου και την επί άλλων βάσεων σύνταξιν έτέρου νόμου υπό κοινοβουλευτικής έπιτροπής εν συνεργασίαι μετ' έπιτροπής δριστημένης υπό της Πανελληνιον Ένώσεως Κινηματογραφικής.

Ο... "ΚΙΝΗΣΙΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ!"

Ένα δὴδιν κι κινηματογραφικόν περιοδικόν ο «Κινηματογραφικός Κόσμος» περιέχων μεταξύν άλλων πολλά και ώρβλημα πράγματα διά τας ύπηρητρύς και τας «τρούξ» της οδού Πανεπιστημίου, άντι να λάβη τόν κόπον να περιγράψη τας ταινίας ποδ προβάλλονται εις τούς κινηματογράφους εθεώρησε καλόν να πάρη από τόν «Κινηματογραφικόν 'Αδελφά» ενερευρησίως όλα τα κείμενα και να τα δημοσιεύσῃ πανμοιότυπα παρουσιάζων αυτά ως ίδιὰ του.

Να χαρακτηρησωμεν ημεεις την άχαρηκτηρίστον αυτήν πράξιν του «Κινηματογραφικού Κόσμου» κρινόμεν περιττόν. Εις τούς αναγνώστας άφήνομεν να κρίνουν το μέγεθος του θράσους τών κυρίων τούτων οι όποιοι λεηλατούντες συστηματικώς τόν «Κινηματογραφικόν 'Αδελφά», επιτυγχάνουν να παρουσιάζονται ευπρόσωποι, από τά πλούσια λάφυρα ποδ συναπονομίζουσι από ημάς.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΦΙΛΜ ΤΟΥ ΚΟΝΝΥ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο Κόννυ Φάιν έφθασεν εις Χόλλυγουντ δρον ως γνωστόν έχει υπογράψει συμβόλαιον με την Ουνίβερσαλ. Τό πρώτο του φιλμ θα εινε υπό την διεύθυνσιν του Πάουλ Λέν και ονομάζεται «Κινέζικος Παταγώλλος» και όχι όπως ύπαλογίζετο «Ο άνθρωπος ποδ γελά».

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

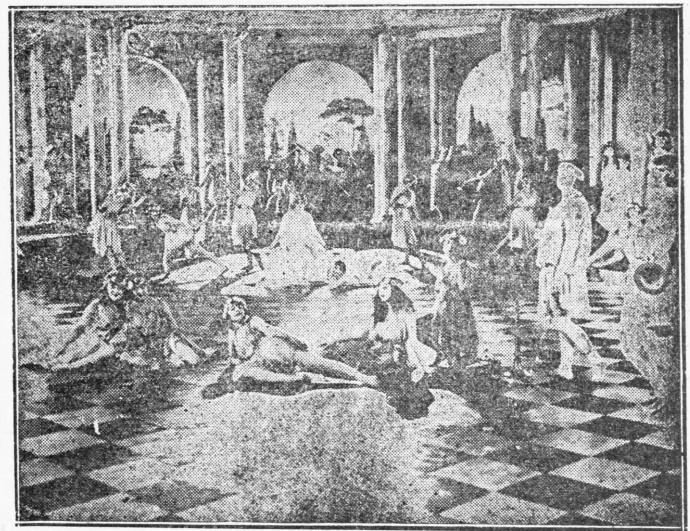
ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ AMERICAN FILM — ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ».

Εις τά μεγαλοπρεπή άνάκτορα της θεάς του κάλλους και του έρωτος, της Αφροδίτης, οι Ολύμπιοι θεοί διασκεδάζουσι νινόντες τó άδύνατον νέκτορ και τρώγοντες αιμα άμβροσίαν. Ουζάνιον φως πλημμυρίζει την ώραίαν άιθουσαν από άνακτόρου της θεάς και η ευθυμία τών θεών φθάνει εις τó κατακόρυφον. Της ίσχυος προεδρεύει η άκατάνησιτος θεά του έρωτος η σύζυγος του 'Ηρακλίου, η έρωμένη του 'Αρεως, η θεία Αφροδίτη, η όποία σαχηνεύει με τά θεληγητά της τούς προσκεκλημένους. Εις μίαν στιγμήν μέχρη η θεά Αφροδίτη καλεί τόν Έρωτα και τόν διατάσσει να γεμίση την φαρέτρον και να άρθου βέλη και να μεταβῆ να τά έξασκινήη μεταξύν τών θνητών. Η επιθυμία της εινε εις τó ούρανιον αυτό ξεφάντομα και την πανθείσει κην καρπίλην να λάβου μέρος και οι θνητοί διά να δοθῆ παγκόσμιος χαρακτήρ εις την έορτήν τών 'Αθανάτων.

αίσθημα του έρωτος που την καταλαμβάνει και πληριάζει τόν νεαρόν Ξωγράφον.

Η Μόρια βλέπει τότε με περιέργειαν την εικόνα του Στάνλεϋ και άδυνατεί να έξηγήση τι παριστάνει αυτή.

—Αυτό που βλέπετε δεσποινίς της λέγει με ευγένειαν ο Στάνλεϋ παριστάνει την 'Ηχώ από την άρχαία Έλλά.

Ο έρωσις, πιστός ύπηρέτης της θεάς, σπεύδει άμέσως να έκτελέση την διαταγήν και καθ' ήν στιγμήν περυγίσει χορτά διά να κατέβη εις την γην τόν συνοδεύουν οι χοροί, οι γέφυρες και η μουσική που παινίζει εις τά φωτεινά άνάκτορα της Αφροδίτης. Εινε άνάγκη να σημειώσωμεν έδώ χράιν τών άναγνώστων ότι η δόθεσις εκυλίσσεται ταύτοχρόνως εις την άρχαίαν και την νεωτέραν έποχην. Διά τοιτο άκαμψός ο έρωσις, μόλις πατεί τó πόδι του εις την γην εϋρισκεται αίφνης επάνω εις ένα νηϊ έξω από τó καλβό ενός πτωχού έγγατου, του καλού Ντένυ Ντήν. Ο Ντένυ Ντήν εινε μόν πτωχός, άλλ' έχει πλουσιωτάτην εις κάλλος οικογένειαν. Τά δύο του κορίτσια, η Μόρια και η Πέγγυ, η μία 18 και η άλλη 19 ετών, ήσαν τά όμορφότερα λουλουδιά της γης τών όποιων η θροαία, η χάρις και η άγνότης ήσαν σπάνια. Εις την καλήην λοιπόν τού Ντένυ Ντήν ο πονηρός Έρωσις έρωσε τά δύο ποταία του βέλη και έξηφανισθη άθροβός εις τó βάθος του όρίζοντος όπως έξακολούθησῃ τó έργον που του άνέθεσαν η άρχόντισσα του.

Τά πονηρά βέλη του έρωτος δέν άργησαν να έυνηθουσι μέσα εις την ψυχην τών δύο νεαρών πορθένων της πρώτης άνοιξιατικής άρμης. Πράγματι ενώ η Μόρια μιά μέρα περικυλώσε εις τó γενετικόν δάσος συναντά ένα Ξωγράφον τόν Στάνλεϋ ο όποιος έξωγράφει ένα πινακα από την άρχαία Έλληνική μυθολογία. Η καλλονή του Στάνλεϋ κάμνει Ξωγράφον έντυπώσιν εις την Μόρια η όποία γιά πρώτη φορά αίσθάνεται κάτι να την ώθη προς αυτόν. Μετά πολ- λούς διαταγμούς η Μόρια δέν μπορεί να αντίσταθῆ εις τó

νική μυθολογία. Η 'Ηχώ ήτο νύμφη η όποία έξήυσε μέσα εις τó σπλάγι της Ούτιδο: της μητρος του 'Αχιλλεύου. Η παράδοσις λέγει ότι η 'Ηχώ έπρόδωσε εις την θεάν 'Ηραν τας άποκρίσεις του σκύου της τού Διός ο δε Ζευσις διά να την τιμωρήση την κατέδρασε να έπαναλαμβάνη μόνον τας τελ υώσεις λέξεσι που άκούει. Γι' αυτό όταν φωνάζει σήμερα δεσποινίς άκούσονται από τó άλλο μέρος αϊ τελευταία σου λέξεις. Εινε η ήχώ που τας επαναλαμβάνει.

Η άφήγησις του Στάνλεϋ κατέθελε την νεαράν Μόρια η όποία ήρτισε τότε να αίσθάνεται Ξωγραφότερον τόν πρόσ αυτόν έρωτά της. Αλλά και ο Στάνλεϋ δέν έμεινε άσυγκινητός από τά γοητευτικά θέληγμα της Μόρια. Και εινε μόν άληθές ότι ο Στάνλεϋ όταν έτελείσασ τόν πινακα του άνεχώρησε δι' άλλην χώραν άλλ' οι άόμοτοι δεσμοί του έρωτος τόν έκοιτασαν σιγχατά δειμένον με την ύμνασίαν καλλονής της Μόρια.

Ο Στάνλεϋ έγραφε τήν ώραίαν νήσον όπου κατοίκει η Μόρια έρχεται εις την χώραν εις τó σπίτι της νεαρής και ώρωπώσεται χίρως Μάγγη Λέν η όποία ήτο επίσης και πολύ πλούσια. Η καλλονή της Μάγγη προσελκύει τακτικά εις τας πολυτελείς αϊθούσας της πολυαίματους 'αυμαστάς οι όποιοι διαπληκτίζονται μεταξύ τών ποδς να την κατακτήση πρώτος. Αλλ' η Μάγγη ούδεμίαν προσοχην δι-

δει εις τας κολακείας και τας τρυφερότητας των θαυμαστών της διότι η καρδιά της κτυπά μόνον διά τον Στάνλεϋ. Ο νεαρός όμως ζωγράφος δεν άνταποκρίνεται εις τα αίσιθάματα της Μάγγη και άποφραγει έπιμελώς να την πλησιάζη χωρίς να άποδεικνύη εις αυτήν ότι δεν θέλει και να την συναναστρέφεται. Η Μάγγη μεθυσμένη από τον πρὸς τον Στάνλεϋ έρωτα της καταβλέπει υπερανθρώπως προσπαθείς δια να κερδίση την ενόμιαν του. Και πρὸς τον σκοπόν τούτον διοργανώνει εις τὸ μέγαρόν της μίαν έορτήν με την πρόθεσιν να τον γοητεύσῃ. Διά να έπιτύχῃ τὸ ποθούμενον της η Μάγγη δεν λησιτεία τα χρήματα. Η μόνη της έπιθυμία και ὁ κυριώτερος πόθος της εινε πως να δύσῃ εις την έορτήν περισσότερα μεγαλοπρεπέα με τας φαντασμαγορικός σηνάς και την άμύθητον πολυτέλειαν τοῦ διακόσμου τὸν άνακόνητον της, εινε τρόπος ὡστε εκείνο πού θά έβλεπε ὁ Στάνλεϋ να μη τὸ εἶχε φαντασθῆ ποτέ. Και ὁμολογούμενος η Μάγγη κατώφως να παρουσιάσῃ κατὰ τὸν άπάνταστον και άσπληκτον εἰς την άνθρωπίνην διάνοιαν.

Κατὰ την διάρκειαν της έορτης η νεαρά χήρα πολιορκεῖ στενωπά τὸν νεαρόν ζωγράφον. Εἰς μίσην τὸν περιπτώσονται με περιπάθειαν, εἰς μίσην τὸν προκαλεῖ με τὰ κάλην της; Και εις μίαν στιγμήν ὁ Στάνλεϋ έπωφελομένως της άπαυολήσεως της Μάγγη με τὸς προσκεκλήμενους δραπτενέει από την έορτήν εγκαταλείπων μίαν έπιστολήν πρὸς την Μάγγη εἰς την ὅποιαν την έκεينوλογεῖσιν δια την τόσην της πολυτέλειαν και την τόσην της άκολασίαν. Ἄλλ' ὁ Στάνλεϋ μόλις εὐρήθη μόνον; αἰσθάνεται την καρδίαν του να πάλλη έντρος εις τὰς ὄψεις άναμνήσῃ εἰς της θελκτικῆς Μόρια πού εγγώρισεν εἰς τὸ ὄσασ της ὄψεις νήσου. Και μετανόησ την στιγμήν αὐτήν διότι δεν έξμεστρησέη τὸν έρωτά του εις την άγνήν κόρην τοῦ Νέβιν Ντιν. Ἐνα γλυκύ αἰσθήμα τρυφερότητας αρχίζει να καταγράφη ἡδονικά την καρδίαν του και μὴ άκατανίκητος δόριμος τὸν έλαει πρὸς την νήσον τὸν ὄρακον του άναμνήσσει. Εινε άδιαντα πλέων να άνωσταθῇ και χωρίς να χάση κόρην έπιστρέφει κοντά εις την άγαπήμενην του Μόρια με την ὅποιαν μετ' ὀλίγον άποτελοῦν τὸ πλέων εὐτυχομένον ζεύγος τοῦ μικροῦ και θελκτικοῦ νησιού ὡου εἰσέτης δια πρώτην φοράν ὁ έρως ὁ υἱός της θεᾶς Ἄφροδίτης.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΝ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἐν Κίπρω, Ἀλεξανδρίᾳ, Καίρῳ, Πόρτ-Σάιτ καὶ τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Αἰγύπτου φίλων μας νὰ ἀναλάβουν τὴν ἀνταπόκρισιν τοῦ «Κινημ.τ. Ἀστέρως» καὶ τὴν διὰδοξιν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, παρακαλοῦνται ν' ἀπευθινθῶσι πρὸς τοῦτο δι' ἐπιστολῆς τῶν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μαγαρίταν (Πειραιᾷ). Φαίνεται ὅτι γιὰ σᾶς μόνον οἱ κινηματογραφικοὶ ἀστέρες εἶνε ὁ ἰδεώδης Δὸν Ζουάν. Ἀπατῶν ἐν τούτοις οὐκ ὀκνῶντας, λήθι πρὸς τὰ γνωρίζετε ὅτι «πάν ὅτι λάμπει δὲν εἶνε χρυσοῦς». Ὑπάρχουν καὶ ἑλληνες ποὺ εἶνε πολὺ περισσότερο εὐλακεῖται ἀπὸ τοὺς ὑποκριτὰς τῆς ὀδῆς. Ἀπὸ τὴν ἰδίῃν οὐς εὐλακεῖται ξερατὰι γὰ τὸς ἀνακαλύψαι. Ἄν θέλετε περισσότερας ἐξηγήσεις δὲν ἔχετε παρὰ τὰ μὰς γράψαι τὴν διεύθυνσιν αἰς διὰ τὰ σᾶς δώσωμι τὴν ἀπάντησιν πού ἐπιθυμεῖτε.

Φ. Ναζλόλου (Κων.πολι.). Ἐλήφθησαν ἐναντι ἡμεῶν δρχ. 150 καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Γράφατε μὰς καὶ πάλιν ποῖα πληροφορία μὰς ἐξηγήσατε διότι ἀπολεσθῆ τὸ πρῶτον σημεῖωμα.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΝΔΙΑΛΕΞΙΣ

Ἄς μεταθεθῶμι, ὡς παρακάτω, ἓνα μῆνα πῶς. Τότε πρῶτον, ἂν θυμῶμαι καλά, εἶχε καταλήξει ὁ Ἀγγλικὸς στόλος, ἐπὶ τῇ ἐνκαίρῳ δὲ τῆς ἀφίσεώς του ἔγειναν ἡ γνωστὴ ἀθλητικὴ Ἐλληνοαγγλικὴ ποδοσφαιρικὴ συνάντησις, δεξιῶσις, γέμματα, χοροὶ καὶ λοιπαὶ ἀραιμάξις τοῦ ταμεῖου τοῦ ἀγαπητοῦ μὰς κράτους.

Στὴν ἀκρῆ τῆς ἐξέδοας τοῦ Νέου Φαλήρου στεκόταν, τότε ἓνας Ἀγγλος ναυτῆς γαζέτωνας με τοὺς κουτσὸς νεοέλληνας πού περιεργαζόντουσαν τὰ ἐγκλιτικά καράβια. Μεταξὺ τῶν γαζέτωνῶν ἦταν καὶ ὁ ὑποφανόμενος. Πλησίον αὐτοῦ ἦτον ἄλλο ναυτῆς με σκοπὸ νὰ ρωτήσω μερικὰ πράγματα. Κουτιμάρος ἔστο. Παρ' ὅλην τὴν τρυφερῆ κα' ἀγρία γκριμάτσια ἦταν ἐν τούτοις κολοκαρδὸς ὑπὸς, πολὺ καταδεχτικός καὶ ὁμιλικὸς καὶ τὸ σπουδαίτερον ἀπ' ὅλα ἦτορ μιστικὴ ἑλληνικὴ λέξις, με τίς ὁποῖες πλουθίποτε κατορθώσαμε νὰ συνεννοηθῶμι ἔστο καὶ τὰύτα κάτω. Τοῦ πῆρα τρόπον τινά μιν συνεντεύξασα Ἀγγλοελληνικῶν.

- Ἀρ γιὸς Ἰγκλιό; τὸν ρώτησα.
- Γιέ; Ἀγγιλο βέρος, εἶμιν πρώτος καμαρότος.
- Ὅλ ράτι; Στὴν Ἀγγλία εἶνε πολὺ οὐκίλη;
- Νόου! Στὸ Ἀγγλία εἶνε μεγάλος ἦλιος καὶ μεγάλος φεγγάριος...

- Μοὺ φαίνεται πὸς δὲν εἰσάσται καλά...
- Τί εἶπες;
- Τίποτα! σὸνὸς ἀγῶνας δὲ λάβετε μέγος;

- Νόου! Νόου! Ἐγὼ νιὲν βγαίνει σὺ πόλε;... Ἐντὸ εἶνε πολὺ σπάνιος...
- Φοβόσαστε μὴ πᾶρτε γαλπη;

- Ὅμι γιὰ τὸ γράψωσι... Γιὰ νὰ μὴ στραβῶθῶ... Στὸ ἐφημερίδα βλέπω οἱ ἔχετε πολλοὶ κινηματογράφος. Ἐκεῖ καὶ «ἀστέρες» ἤθοσοις τοῦ κινηματογράφου...

- Αἱ! Τὴ Νίνα μας!...
- Ὄ, γιέ! Τὸ Νίνα, μεγάλος ἀρίστη!...
- Δὲ μοὺ λέτε οὐ Λοιδίνο βράχι;
- Βράχι, βράχι, βράχι, ὄλο με τὸ φεγγάριος...

- Μα καλά τὼρα δὲ μοὺ εἰπάτε οἱ ἔχετε «μεγάλος ἦλιος»; Τί συμβαίνει;
- Γιές μεγάλος ἦλιος...
- Ἐ, ἄντε σὺ διάβολο!

- Τί εἶπες;
- Τίποτα! Δὲ μοὺ λέτε εἶδατε διόλου Πάισο;

- Τί εἶνε αὐτὸ τὸ Πάισο;
- Διμαρχος Ἀθηναίων κομπορημιαν...
- Νέιτερος κομπορημιαν;...

- Ναι Νέιτερος!
- Καὶ τί κάνει;
- Καθεύει

- Ὅρρη! Κάθεσαι νιμάρχος!...
- Ναι, βρά βράκα, κάθεται! Τί θεῖς νὰ κάνη;
- Νιὲν ἔξω.

- Σερβία. Τί λένε στὴ Λόντρα γιὰ τὸ θεατρὸ μὰς;
- Ἄ, κουτιμάρος ἑλληνικός! Εἰσάσται θεάτωρ, αὐτὸ λένε...

- Στὴν Ἀγγλία ἔχετε πολλὰ νερά;
- Τὰ νερά μὰς εἶνε πολὺς. Ἐντὸ λυσάζει οὐκίλος καὶ ἄνθρωποι.

- Στὸ Λοιδίνο χοροπηῶτε Τσαρίστοι;
- Βέου γιὸς! «Τσαρίστοι» ὄλο τὸ Λόντρα μὰς...
- Τί λένε στὴν Ἀγγλία γιὰ τὸν Πάγκαλο...
- Ὄ, γιές μίστερ Ντινάλοος...

- Ἐδὼ σιαμάτιος ἡ ἐνθάριστη συνδιάλεξι με τὸν ἀστεῖο τύπο τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυικοῦ. Ἄλλ' αὐτὸ πού μὰς ἐνδιαφέρει περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἡ κρίσις του γιὰ τὸν «ἑλληνικό»-ἄς ποῦμι ἐκινηματογράφος. Ἔχομις πολλοὺς κινηματογράφους λέξι. Καί ἔπειτα ἐν ἄλλο μὸς ἔκανε ἐντύπωσι. Ἡ θέμημ με τὴν ὅποιαν μιλοῦσι καὶ διαρκῶς ἐξεφράζετο ὑπὲρ τῆς λατρευτῆς μὰς Νίνας! Ἐἴ, γιέ! Τὸ Νίνα μεγάλος ἀρίστη!

Στυρ. Ναουμίδης

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΙΑ

Πρωταγωνισταί: Κλάιν Ρόγγε, Ε. Λίνκολν και Μ. Κίντ

Παραγωγή: Süd-Film A. G.

ΤΑΙΝΙΑ EASTERN FILM—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΑ»

Ο Dr. Παπαμάρκος προεδρεύων τῆς ἐν Ἀθῆναις ἐνώστως κατὰ τῆς σωματεμπορίας φθάνει εἰς Βουδαπέστην μετ' ἄποστολήν πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν καταδίωξιν τῆς τῶσον τελευταίας ἐν Βαλκανίσις ἀναπτύχθεισης σωματεμπορίας.

Ἡ ὀργῶν ἀστυνομία εἶνε πρόθυμος. Ἡ μελέτη τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν τούθ φέρει εἰς τὸ συμπέρασμα [ὅτι ἀρχηγὸς τῆς κινήσεως αὐτῆς εἶνε κάποιος Ἀκουσιαν πικθὸς ἐν Ἀθῆναις διαμένων. Ἡ φωτογραφία του δείχνει ἓνα ἔξυπνον τέκνον μεγάλη; θελήσεως καὶ σὲ κάνει νὰ πιστεύεις ὅτι αὐτὸς εἶνε δυνατόν νὰ προῖσταται τούτῃς ὀργανώσεως, ἂν καὶ ἡ φωτογραφία αὐτὴ δείχνει μίαν ἀπὸ τὸς πολλὰς μεταμορφώσεως του. Λέγεται ὅτι εἶχε μίαν ὄρασιωτάτην γυναῖκα εἰς ἣν προσφῶρις ἀμυθῆτος; ἠθουαρός χωρί: αὐτὴ νὰ γνωρίζει τὴν ἄθλιαν του πηγήν. Τὰ θύματα διαρκῶς πολλαπλασιάζονται ἐν ὀργῶσι, Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ χωρίς ἡ ἀστυνομία νὰ δύναται νὰ δώσει χεῖρα βοηθῆ ας.

Ἐτοί τὴν ἔπαθε καὶ ἡ Ἴντα Σούλτε χορεύτρια τοῦ Βερολίνου καὶ ποιήτρια οὔρεττων. Κάποιος εὐγενῆς τὴν παρῶσεν στὴν Βουδαπέστην σὺ Βαριετὲ Purgur-Paradies καὶ με τὴν ἑλίτιδα καλυτέρας καρριέρας ἐτήγη.

Ὁ Παπιμάρκος διαμένων ἐν Βουδαπέστη γνωρίζεται με τὴν κόικεταν αὐτοῦ τοῦ κρυίου, ὅστις πεῖθι; ἀντι μεγάλης ἀμοιβῆς μίαν ὄρατιαν τὴν Irene Wendilane νὰ χρησιμοποιῆ ὡς συνοδὸς τῆς; κυρίας von Erdödy.

Ὁ συγγράτης τοῦ Παπαμάρκου, Γκίξα ἀνακοινύπει ὅτι ἡ κυρία αὐτὴ εἶναι σωματεμπορος καὶ παρῶσθημα οὔτος οὔτε ὁ Ἀκουσιαν ὅστις μετεχειρίσθη τὴν μεταμορφῶσιν ταύτην διὰ νὰ ἀποπληθῆ τῆς τελείως τὴν ἀστυνομίαν.

Ἡ δὲ Ἴντα Σούλτε παραμείνασι ὀλίγας ἡμέρας μόνον εἰς τὸ Βαριετὲ κατῆντος κατ' ἓν ἔξην καὶ ἄνευ ἐργασίας. Ὁ ὑποχρεωτικὸς ὄθηεν δόκτωρ κατώφασε ὅτε νὰ τὴν προσλάβῃ ἡ κυρία von Erdödy.

Ἡ συνέχεια σ' ἓνα ἀπὸ τὰ περίφημα σκίτσα ἡδονῆς τοῦ κόσμου, τὸ σπουδαιότερον τῶν Ἀθηνῶν σὺ Ἐλύσιουμ, ὅπου τὸ χεῖμα φέρει καὶ συμβαίουν ὄλα τὰ ὄμαρτήματα τῆς Ἀνατολῆς. Ἐτοί λοιπὸν ἀ δύο γνωστὸς μὰς δεσποινίδες ἔβαλαν τῆς φωτογραφίαις τῶν σὺ πολυτέλες ἄλμπουμ, γιὰ νὰ ἐκλήθῃ ὁ πλουσιος φίλος πού θὰ περάσῃ τὴν ὥραν τῆς ἡδονῆς.

Ἄλλ' εἶπαμε δὲ ὀδύγηος ἀστυνόμος εὔρε τὰ ἔχνη, φθάνει εἰς τὰς Ἀθῆνας καὶ με τὴν βοηθῆειν τῆς Ἑλλ. ἀστυνομίας; κλειεῖ τὸ Ἐλύσιουμ. Ἐν τῷ μεταξὺ δόρυγμα; ταῦτα ἔλευθέρωσαν τὰς δύο γεματιὰς ὁ δὲ Ἀκουσιαν με τὴν βοηθὸν του κατορθῶσι καὶ δραστηνεῖ στὴν Κων.πολιν.

Ὁ Γκίξα με τὴν μνηστῆν του καὶ τὴν χορεύτριαν Ρία πού τὰς εὔρε στὰς Ἀθῆνας μεταβαίνει εἰς Κων.πολιν. Ἐκεῖ αρχίζει μὴ ἄσπλαχνος φοβερὰ πάλη γεμάτη πλειστες περιπέτειας. Ἡ τουρκικὴ ἀστυνομία βοηθεῖ καὶ τέλος ὁ ἄστυνος ἀστυνόμος κινῶ ἀρῶν ἡναγκασθῆ νὰ παλαίσει σάμα με σάμα με τὸν Ἀκουσιαν, ὅστις καὶ πνίγεται σὺν Βίεσπορο ἐνῶ ὁ Γκίξα ἠουχος πεῖδ ἀγκυλιάζει τὴν μνηστῆν του.

Ὁ διεθνής αὐτὸς κίνδυνος περιγράφεται θλιυμῶσι εἰς

τὸ φιλμ αὐτὸ Ὁ Κλάιν Ρόγγε δημιουργεῖ τὸν πολλὰ πλοῦν ὄρον τοῦ Ἀκουσιαν ἐπιτυχῶς καὶ τέλος αἱ φωτογραφία ἐκ τοῦ Ἐλύσιουμ εἶναι θαυμῶσιαι. Ἡ ὀπόθεσις ἐκτυλίσεται εἰς τὰς Ἀθῆνας ὡς ἐκτὸ πλείστον καὶ οὐ τῶ το φιλμ καθίσταται εἰ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς Ἀθηναίους.

ΕΞ ΑΣΤΕΡΣ ΕΙΣ ΕΝΑ ΦΙΛΜ

Ἀπὸ τὴν Ν. Ὑόρκην ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ «United Artists» θὰ ἀνυρίσῃ ἓνα πολυτέλες φιλμ «Das Haus auf dem Styx» εἰς τὸ ὅποῖον θὰ λάβουν μέρος οἱ σημαντικωτέροις ἀστέρες τῆς ἐταιρίας αὐτῆς, οἱ: Mary Pickford, Douglas Fairbanks, Gloria Swanson, Norma Talmadge, Constance Talmadge καὶ John Barrymore. Σκηνοθέτης ὁ Emmett Flynn. Αἱ ἐργασίαι θὰ ἀρχίσουν ἀσφαλῶς τὴν 15 Ἀπριλίου.

Ἡ παραγωγή τῆς ἐταιρείας αὐτῆς ὑπολογίζεται ὅτι θὰ φθῆσῃ τὰ 18 φιλμ, κατὰ πληροφορίας δὲ ἐν Χόλλυγουντ μελετᾷ αἱ ἡ συνένοισι ταῦτης μετὰ τῆς γνωστῆς μεγάλης ἐταιρείας: ὁ Μέτρο Goldwyn.

ΕΝΑ ΓΕΡΜΑΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟ ΦΙΛΜ

Ἰδοὺ τὸ πρῶτον γερμανο-γαλλικὸ φιλμ. Ὀνομάζεται «Paname» (ἀπάξιμη ὀνομασία) κατὰ τὸ δανάριο τοῦ Ρ βέρου Ράιτσε. Αἱ ἐξωτερικαὶ ὀμοιομορφίαι ἐπιτελοῦνται σὺν Μαριὸ κ. ἢ τὴν 13 Φεβρουαρίου ἀρχίζουσι αἱ ἐσωτερικαὶ εἰς τὰ δουκίτια τῆς U. F. A. σὺν Βερολίνου.

Σκηνοθέτης τοῦ φιλμ αὐτοῦ εἶνε ὁ Μαλικὸς καὶ ἀνώτερος καλλιτεχνικὸς διεθυντῆς ὁ Μαριετὲ Λετυίε. Πρωταγωνιστὰὶ ὁ Ζίκ Κατελαίν, ὁ Σαρλ Βανέλ, ἡ Ροὺθ Βέιτσε καὶ ἄλλοι. Ἐκδόσις U. F. A.

Τὸ νῦν Σῆμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐνώσεως Κινηματογραφικοῦ τὴν ὄρατιν ἀποτελοῦν ὄλα τὰ ὑπεῖα στοιχεία τοῦ κινηματογραφικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος.

Πανομοιῶντων ἐκ χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ αἰμάτων θὰ φέρουσι εἰς τὴν κομμιόδοξην τῶν ὄλα τὰ μέλη τῆς «Π.Ε.Κ.»

ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ «ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ»

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΜΕ ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ

Κόβα	Μαρία Νταλμπαϊόν
Σόνια	Σουζάννα Ντελιμάς
Πέτρος 'Αρνάντ	Τζένικα Μισίριο

ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΝΕ ΟΡΙΕΝΤ—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ»

(Συνέχεια και τέλος)

Ο πατέρας της Σόνιας πληροφορηθείς ότι αυτή έφυγάδευσε τον Πέτρον, της άπαγορεύει να φύγει από το μέγαρον διά να μην έσθρη εις επικινδυνότητα μαζί του. Η Σόνια διά να θέσει τον Πέτρον επί τα ίχνη της του γράμει τότε έπιστολήν, την όποιαν όμως η Κόβα κλέπτει επιτηδεώς και μανθάνει δι' αυτής, την διευθύναν του πρίγκηπος Πέτρον.

Δέν χάνει τότε καιρόν ή τυχοδιώκτις και σπεύδει να ένοικισή ένα δωμάτιον εις τό άπάναν του έργαστηρίου του Πέτρον ξενοδοχείον με την πρόθεσιν να τον φανεύση. Και πράγματι, μίαν ήμέραν, ένθ ό Πέτρος ξενοδοχάτις την Πασχαλίαν άκούεται ένας πυροβολισμός από τό άπάναν ξενοδοχείου. Η σφαίρα όμως πληγώνει έλαφώς την Πασχαλίαν άντι του Πέτρον, ένθ έν τώ μεταξύ ή τυχοδιώκτις έσφαοίνετα.

Οι έπαναστάτις εξακολουθούν έν τούτοις τάς ένεργείας των και επιτυχάνουν να τοποθετήσουν εις την πρεσβείαν ένα ίδιόν των με τον σκοπόν να παρακολουθή τάς κινήσεις του Δοεβνίκ και της Κόβα. Η Κόβα άπουτοχούσα εις την πρώτην απόπειραν της δέν άποθαρρύνετα. Σπεύδει να συναντηθή με ένα έραστήν της και τον πείθει να φανεύση τον Πέτρον, τον όποιον θά παρέδωκε ή ίδια εις ένα μέρος, γράφουσα εις αυτόν υπό τό ψευδώνυμον της Σόνιας. Άλλ' ό φίλος των έπαναστατών άγρυπνεί και σπεύδει να τηλεφωνήσθ τά τεκταινόμενα εις τους συναδέλφους του. Ο Πέτρος μεταβαίνει εις τό προσδιορισθέν μέρος και εύρίσκει άντι της νέας τον Δοεβνίκ. Ο προδότης επιχειρεί να πυροβολήσθ αλλά τόν άναγκάζει ό πρίγκηψ Βλαδίμηρος 'Αρνάδ. Από την δύσκολον αυτήν θέσιν εις την όποιαν περιήλθεν ό Βλαδίμηρος και ό υίός του Πέτρος τους ξέφυγε ό συνωμότης ό ευνοιακόμενος εις την ύπερησαν της πρεσβείας, όσας και τους φυλαξέται. Άλλά κατά την φυγήν πέφτει τό περιστρόφον του Πέτρον, τό όποιον είχε τά άγκυλά του στοιχειά Η.Α. κάτω από μια κορφίνα έπάνω στη λαβή. Η Κόβα τό πέρνει διά να τό μεταχειρισθ ή ως μέσον εις τά κατά του Πέτρον σχέδιά της.

Πράγματι ή Κόβα ένοχοποιεί με τό περιστρόφον αυτό τον συλληφθέντα έν τώ μεταξύ Πέτρον ότι αυτός έφόνευσε τον Δοεβνίκ, και προτείνει να καταδικασθ ή εις θάνατον. Εις την Μασουβίαν ό θάνατος του Δοεβνίκ άνεπιτέρωσε προς στιγμήν τό ήθικόν των κατοίκων άλλ' ή έδωσις της συλλήψεως του Πέτρον τους έβύθιεν εις νέου εις θλίψιν. Η Σόνια έν τώ μεταξύ φάγει από τό Παρίσι. Άλλά και ό Φρανκέρ με την άδελφή του Πασχαλίαν σπεύδουν να βοηθήσουν διά την άπελευθέρωσιν του Πέτρον. Κατά την μεταφοράν του Πέτρον εις τό φρουριον της Στίκλας ή Κόβα συναντά καθ' όδον την Σόνια, την άναγκάζει και διατάσσει να την συλλάβουν. Άλλ' οι έπαναστάτις που έμειαν την μεταφοράν του Πέτρον δι' αυτοκίνητου επιτίθενται εναντίον της συνοδείας και συλλαμβάνουν ένα αυτοκίνητον. Άτυχώς μέσα σ' αυτό εύρίσκει ή Σόνια και ή άπόπειρα δέν έπέτυχε προς μεγάλην λύπην της Πασχαλίνας. Ο Βλαδίμηρος διά να σώση τον υίόν του και να την Παριζία καλεί διά διαγγέλλματος τον λαόν εις επανάστασιν και διακηρύσσει συγχρόνως ότι αυτός έφόνευσε τον Δοεβνίκ Γενικός ένθουσιασμός επικρατεί μεταξύ των χωρικών και οι πολιτίς σπεύδουν να συνταχθούν υπό την

σημαίιν της έπαναστάσεως. Η Σόνια έκδηλώνει την επιθυμίαν να τεθή επί κεφαλής των επαναστατικών στρατευμάτων πράγμα τό όποιον και γίνεται.

Η Κόβα έν τώ μεταξύ δέν χάνει τον καιρό της. Βιάζεται να ξεκάθην τον Πέτρον ό όποιος καταδικασθείς εις θάνατον πρόκειται να τουφεκισθ ήν έπομένην κατά τάς πρωίνας ώρας.

Αι στιγμιαί του Πέτρον εινα όλίγαι. Η τύχη όμως τον εύνοεί διότι ό Ιερεύς Νοβόροσκ άνακαλύπτει ένα ύπόγειον διαδ' όμον ό όποιος συγκοινωνεί με τό φρούριον' όπου εινα φυλακισμένος ό Πέτρος.

Δια του διαδρομού αυτού ό Ιερεύς εισέρχεται εις τό κελί του Πέτρον και τό δίδει να πη ένα ύγκό τό όποιον είχε μέσα σ' ένα φιαλίδιο. Τό πρώι όταν άνοιξαν οι φύλακες να παραλάβουν τον κατάδικον εύρίσκουν τον Πέτρον νεκρόν. Παρουσιάζει τότε ό Ιερεύς και ζητεί τό πτώμα του διά να τό θάψη αλλά άντι να τό μεταφέρη εις τό νεκροταφείο τό πηγαίνει εις ένα σπίτι φιλικό όπου τη βοήθεια μερικών έντοφών ό Πέτρος συνέχεται από τον λήθαργον που τον έφριψε τό φάρμακον.

Η έδωσις ότι ό Πέτρος ζή άνεπιτέρωσε τό ήθικόν των χωρικών. Και ό Πέτρος μόλις άνέλαβε έπέθη επί κεφαλής της έπαναστάσεως. Η Κόβα όμως δέν ένοει να τηλεφωνή ακόμη τον άθωνα. Έν τη άπελπισία της πείθει ένα άλλον έραστήν της να δολοφονήσθ τον Πέτρον. Αυτός όμως δυσπιστεί προς την κατάσκοπον και ή τυχοδιώκτις έξαλλος από όργην επιτίθεται με ένα έγχειρίδιον κατά του έραστου της. Την στιγμήν όμως έκείνη μια βόμβα που πέφτει εαφνικά θάπτει και τους δύο κάτω από τά ερείπια.

Η Μασουβία άρχίζει να έλευθερφέται από τους τυραννους. Οι αξιωματικοί οι όποιοι είχαν χάσει τό ήθικόν των υπό τον Ξυ όν του νικητού αναλαμβάνουν τό θάρρος των και άνοσυγκροτούν τον στρατόν. Με μίαν αιφνιδιαστικήν επίθεσιν τό φρούριον της Στίκλα κυριεύεται, ό συνταγματάρχης της Καρούλιας και φρούραρχος πέφτει από τάς έπάλξεις του φρουρίου και αυτοκτονεί ή δέ νίκη πετυγχίει έπάνω από την χωραν της Μασουβίας.

Ο πρίγκηψ Βλαδίμηρος υπό τον γενικόν ένθουσιασμόν εγκυθίσταται εις τόν θρόνον της Μασουβίας υπό τό όνομα 'Αρνάδ ό Α' ό δε Πέτρος εις αντάλλαγμα των περιπετειών και των κινδύνων του άνταμείβεται με την πραγματοποίηση του έρωτιστηρου όνειρου του. Τό όνειρό του αυτό ήτο ή Πασχαλίνα, ή όποια γίνεται σύζυγός του. Άλλά και ή Σόνια έδικαιούτο κάποιας εύτυχίας από την άπελευθέρωσιν της Μασουβίας. Και τό λάφυρόν της δέν ύπηρεσε όλιγότερον πολύτιμον από τό λάφυρο της Πασχαλίνας. Διότι ό Φρανκέρ τον όποιον ήγάπη ήτο εκεί και την ήγάπα και αυτός.

Και τά δύο εύτυχη συνουκίεσας εφορμάζουν την σκληράν και αίματηράν περιπέτειαν της ταλαιπωρημένης χώρας Μασουβίας της όποιας ή εύτυχία και ή ειρήνη δ'οραϊώθη πλέον όριστικώς.

ΤΥΧΕΡΟΣ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ "ΣΠΑΕΝΤΙΤ",

*Αθήναι 14—20 Μαρτίου 1927

ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΖΩΗ

ΤΑΙΝΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΝΕ ΟΡΙΕΝΤ—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ»

Ο Κέν και ή Μαλίνα Πούλτον κάμουν τό γαμήλιο ταξίδι των εις την Γκράν Κανιόν. Καθ' όδον έν άπόροπτον δυστύχημα παραλείπει τον βραχίονα του Κέν πράγμα τό όποιον βυθίζει την Μαλίνα εις μίαν θλίψιν την όποιαν έννοχίει άκόμη περισσότερο ένας άόριστος φόβος διά την τύχην του συζύγου της. Εύτυχώς ένας νεαρός ποιητής τον όποιον συναντούν τυχαίως, ό Ζάν Μορελάν, ένθ φερώννει τον Κέν συνβουλευσον αυτόν να κάμη φουοισεργατείαν.

Εις τό αυτό ξενοδοχείον όπου μένουν ό Κέν και ή Μαλίνα κατοικούν επίσης και ή Βέτα Τυρέλ μιά κομψή και όρνια νέα και ό Φαδ Τόμκινς ένας νέος κλόβς μέν άλλ' όλίγων όκηνης και βραδύνοος. Η Βέτα έρωτοτροπεί με τον Τομκινς ό όποιος δέν διατάζει να της δώση την ύπόσχεσιν δι' ήν θά την συζευθθ. Άλλ' ή τύχη την φέρει μίαν ήμέραν άπάνανι του εσταλοός και όρνια Ζάν. Ένα λαθρόν αίσθημα συμπάθειας άρχίζει ν' αναπτύσσεται μαζί τον, και ό έρωσ δέν άργεί να τους συνδέση με τους πλέον περιπαθείς δεσμούς του.

Τό γαμήλιον ταξίδι έτελείωσε και οι Πούλτον επιστρέφουν εις την πατρίδα των. Έκει εις μίαν εορτήν που δίδουν έπ' εύκαρία της έπανόδου των ό Ζάν συναντά έν νέον την Βέτα. Πλοιά όμως ήν ή έκκλησίς του δταν κάτω από τά ένδύματά της άγγυώμεος την νεαράν ποιμενίνα.

Τό ίδιο βαθύ ό ίατρος προτείνει εις τον Κέν μίαν χειρουργικήν επέμβασιν. Ο Κέν δέχεται άλλ' ήσυχώνεσθ Μαλίνα καταληφθείσα υπό τέρμον από τους πόνοος του Κέν φεύγει από τό σπίτι την νύκτα πανικώδητος. Με τό ίδιο τρέπιον φεύγουν επίσης και όλοι οι προσκεκλημένοι της Γκράν Κανιόν. Έκει κατά την ώρα του φαιγντου ένθ αυτομιλούσαν διά τό πεπρωμένον της ζωής ένά άπόροπτον δυστύχημα άνατρέπει την άμαρτωσίαν

ή όποια πέφτει μέσα εις ένα βράσθρον και μεταβάλλεται εις σωρόν έρείπιων.

Άλλοτε κατά τους μσαιονικούς χρόνους εις την Αγίλιαν έζη ένας Άγγλος εύπατρίης ό Κέν Μπάρβικ ό όποιος συζύσει με την Μαλίνα μιά νεαρά και όρνιατάη Βοσμήν. Άλλά κατόπιν σκαυδλιωθείς από την περιουσίαν της νεαρής 'Ελισαβετίας Χαλδής Τυρέλ έπιχειρεί να την νυμφευθθ. Η Βέτα όμως άρνεταται και άναγκάζεται να φεύγει καθ' ήν στιγμήν ό Μπάρβικ την καταδίκων. Έν τούτοις μετ' όλίγων τό καταφρούν της Βέτα γίνεται γνωστόν εις τον Κέν ό όστις σπεύδει να την άπαγάγη και να την οδηγήσθ εις την έπαυλίαν του. Ο Ζάν έπιχειρήσας έν τώ μεταξύ να σώση την Βέτα από τά χέρια του Μπάρβικ συλλαμβάνεται αιχμάλωτος από τους άνθρώπους του Άγγλου εύπατρίου. Η Βέτα συγκινηθείσα από την αυτοθυσίαν του νεαρού Ζάν άρίζει να αίσθάνεται ένα τρυφερόν αίσθημα δι' αυτόν. Άλλ' ό Μπάρβικ την άπειλεί δι' αν δέν τον νυμφευθθ θά φρονεού την άγαπητήν της. Και ή Βέτα άποφασίζει να ύποκύψη διά να σώση έκείνον που άγαπά.

Την στιγμήν όμως έκείνην άκούεται μιά φωνή. Είπε ή Μαλίνα ή άδύγνωσις ή όποια δεικνύει τα δικαιώματα της από τον Μπάρβικ εναντι της ύποσχέσεως που της είχε δώσει έλλοτε. Ο Μπάρβικ ταρδύσεται προς στιγμήν και δέν γνωρίζει τι να πράξθ.

—Είμαι μιά διαβολική γυναίκα λέγη ένας υπέρητης. —Νά την κάμουν σπειδει να προσθήση ό Μπάρβικ διά να έξέλθ από την άμνησίαν του.

Η πνυά έτοιμάζεται. Ο Ζάν έν τώ μεταξύ κάτει κωτάκος από τά βασανιστήρια που ύπότην καταθώνει να εύρη εύκαρία και να δώση εις τον Μπάρβικ μίαν τελευταίαν μάχη με τό έπιρος του αποτελέσθ της όποιος είναι να τραυματισθ εις τον βραχίονα ό Μπάρβικ και να άπαλαχθ από τουπεριορισμού του Ζάν.

Τραυματισμένος ό Μπάρβικ βλέπει μετ' όλίγων έτών πεθάνει έπάνω εις την πυράν έκείνη την όποιαν ήγάπησε κάποτε ένθ ή Βέτα έσωφεληθείσα της έξαντληθείας του δίκου του δίδει ένα έγχειρίδιον εις τον Ζάν ό όποιος σπεύδει και τό κρηφώνει εις την καρδιά του Μπάρβικ.

Ο Ζάν κατορθώσας ήδη να διαφύγη τον κίνδυνον ατρέφεται προς την Βέτα την όποιαν άγαπά. Μετ' όλιγοή εύτυχή: ένωσις των έρχεται ν' άνταμείψη τάς περιπετείαι, που ύπέστησαν.

Ο Κέν προσπαθεί έν τώ μεταξύ να σώση την Μαλίνα από την φωτιά αλλά τά παραλυμένα χέρια του τον έμποδίζων. Εις μίαν στιγμήν όμως υπέρητης προσπαθείς ως έν θαυμάσιος έπανακτά την δύναμιν των νεύρων του και ό Κέν άρπάζει μέσα από της φλόγες την άγαπητήν του. Ο έρωσ των που άρχίζει να αναεωγνεταί, θέτει τέμα εις τά βασάνα των και ή εύτυχία άρχίζει να τους παρασκευάζει ένα λαμπρότερον μέλλον.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΣΙΝΕ-ΟΡΙΑΝ

Μια χαρακτηριστική σκηνή του έργου «Τα χέρια του 'Ορλιάν» εις τό όποιον πρωταγωνιστεί ό μεγάλος Κόνρατ Φάιντ.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

“Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ”
«Παραγωγή Producers distributing Corporation»
(Προεβλήθη εις τὸ «Αττικόν»)

Ἡ ταινία αὕτη παρουσιάζει ἀρκάτον δραματικὸν ἔνδιαφέρον καὶ κάποιαν πρωτοτυπίαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἰδίως εἰς τὸ τέλος. Δύναται ὅμως νὰ τῆς προσάψῃ τις μερικὰ σκηνοθετικὰ σφάλματα ἰδίως κατὰ τὰς σκηνὰς τοῦ πολέμου καὶ ὀρισμένα κωμικὰ καὶ μονότονα σχήματα. Ἐκ τῶν ὑποκειμένων διακρίνεται ἰδιαίτερος ἡ Marguerite de la Motte ἢ ἑποία ὑποδύει τὸν δραματικὸν ρόλον τῆς με ἀλλήθειαν καὶ φυσικότητα.

Ο ΚΤΗΝΑΘΩΡΩΠΟΣ
Παραγωγή «Metro Goldwyn»
(Προεβλήθη εἰς «Σπλένιτ»)

Τὸ θέμα τῆς ταινίας ταύτης, τὸ ἔποιον μᾶς ἐνθουμίζει πολὺ τὸ «Σύστημα τοῦ δόκτορος Γκουντράν» τοῦ Ἐντγκαρ Πά, ἤδυνάτο νὰ ἔχῃ τὴν θέσιν του εἰς τὸν ῥεπερτόριον τοῦ Grand-Guignol. Πράγματι δὲ ἡ ἱστορία ἢ ἑποία ἐκτυλιόσεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, τοῦ δόκτορος Ζίσκα, τοῦ ἀειμονοῦ αὐτοῦ ὅστις κατόρθωσε τὴν βοήθειαν τριῶν ἀκόμη τραγῶν νὰ ἀγματοποιῇ τὸν διευθυντὴ καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ φρενοκομείου καὶ νὰ γίνῃ αὐτὸς ἀπόλυτος κύριος, καὶ τὸν τριῶν, παρὰ τὴν θέλησιν τῶν, ἐπισκεπτῶν τοῦ φρενοκομείου, εἰς ἀρκάτη φρικαστικῇ. Ἐπιτυχῶς αἱ τραγωαί καὶ σκηναὶ ἀναμειγνύονται με τὰς κωμικὰς καὶ τοιουτοτρόπως δυνάμει νὰ παρακολουθήσῃσαν ἡρέως ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸ ἔργον. Ἡ σκηνοθεσία τοῦ Ρόλαντ Οὐδέστ ἔχει ἀρκάτη πρωτότυπα σχήματα, καὶ ἰδίως εἰς τὸ τεχνικὸν μέρος. Ὁ Λόν Τζαβί εἰνε τέλειος εἰς τὸν δύσκολον ρόλον τοῦ δόκτορος Ζίσκα. Πολὺ μελετημένη ἡ μιμητικὴ του καὶ ἀντιθέσεις τῆς φυσιογνωμίας του προκαλοῦν ἐνθουμωσιν. Εἰς τοὺς λοιποὺς ρόλους διακρίνονται ἡ Γερτροῦδη Ὀλμυσεντ, ὁ Johnny Arthur καὶ ὁ Χάλλαμ Κολβί.

“Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑἼΤΟΣ”
Παραγωγή «United Artists»
Προεβλήθη εἰς τὸ «Πάνθεον» καὶ τὸ «Ἰντελ»

Μία μεγάλη ρομαντικὴ καὶ περιστασιώδης συνάμα ταινία, τῆς ἑποίας τὸ κύριον πρῶτον εἰνε ἡ ἀπόληξις. Τὸ σενάριο, τὸ ὅποιον μᾶς ἐνθουμίζει εἰς πολλὰ σχήματα τρία ἄλλα γνωστά ἔργα, τὸν «Ἀληγορομένον παράδεισον», τὸ «Σημάδι τοῦ λέρου» καὶ τὴν «Ροζίτα», εἰνε πλῆρες δράσεως, με ὀρισμένα σκηνὰς γοητευτικὰς, καὶ προσέρει εἰς τὸν ἐκλιπνῆτα γόητα Ροδόλφον Βαλεντινο ἐναν ἀπὸ τοὺς ὀραιότερο τοὺς ρόλους. Διὰ τὴν σκηνοθεσίαν ἐγγυαται ὁ Κλάριε Μπρόουν ὁ δημιουργὸς τοῦ ἀλλημογήτου ἔργου «Γυναικὰ 40 χρόνων», ὁ ὅποιος δικαίως θεωρεῖται ὅτι εἰς ἀπὸ τοὺς μεγαλειότερους σκηνοθέτας τῆς Ἀμερικής. Ἡ σκηνοθεσία του εἰνε ἀκριβῆς, λεπτὴ καὶ ψυχολογικῆς, καὶ ἔαν δὲν κατορθώνει πάντοτε νὰ μᾶς δώσει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Ρωσίαν ἀν' τοὺς αἰῶνας δὲν μᾶς σκάνει εἰς κανὲν σημειον. Ἀπὸ τὰς διαφόρας σκηνὰς ἑθαυμάσασμεν ἰδιαίτερον τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς αυτοκατορικῆς φρουρὰς ὑπὸ τῆς τσαρῖνας, τὸ γέμει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίλλα με τὴν ὄφραϊν ἐν plongée λήψιν τῆς τραπέζης με τὰ φαγητὰ, καὶ ἰδίως τὰς αἰθρηματικὰς σκηνὰς, αἱ ὅποιαι λαμβάνουν χώραν μέσα εἰς ντεκὸ ἐπιπέδῳ διαλεγμένη. Ἡ ὑπόκρισις ἴσται εἰς τὸ ὑψὸς τῆς σκηνοθεσίας. Ὁ Ροδόλφος Βαλεντινο εἰς τὸν ρόλον τοῦ ὀλογοχαροῦ Βλαδμηρ Ντουμπρόσκι εὐρισκεί τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδείξῃ ὅλα τὰ σπάνια φυσικὰ

καὶ καλλιτεχνικὰ προσόντα του, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ δημιουργία του αὕτη θὰ παραμείνῃ μεταδὲ τῶν ὀραιότερων τῆς καλλιτεχνικῆς του καριέρας. Σύντροφός του εἰνε καὶ τὴν ὀφραν ταύτην ἡ ὀφραία Βίλμα Μπάνκου ἢ ἑποία παίζει με πλῆρη λεπτότητα εἰς τὰς αἰθρηματικὰς ἰδίως σκηνὰς τοῦ ἔργου. Ἡ Λουίζα Ντράσερ κρατᾷ με ἐπιτυχίαν τὸν δύσκολον ρόλον τῆς Αἰκατερίνης καὶ γωρίζει νὰ ἐξωτερικῶς θαυμάσια τὰ διάφορα συναισθήματα ποῦ πληροῦν τὴν ψυχὴν τῆς ἑρωτοπαθοῦς Τσαρῖνας.

Γενικῶς δὲ «Μαῦρος Αἴτος» εἰνε ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα καὶ περισσότερο ἐπιμελημένα ἔργα, ποῦ μᾶς ἐχάρεισεν μέχρι σήμερον ὁ Ροδόλφος Βαλεντινο, καὶ ἀρκεί, ἐμάρζω, αὐτὸ, διὰ νὰ ἐσλήθη ὁλος ὁ κόσμος νὰ τὸ παρακαλοῦσῃ καὶ νὰ τὸ θαυμάσῃ.

“Ἡ ΝΗΣΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ”
Ταινία Ἰταλικὴ
(Προεβλήθη εἰς τὸ «Οὐρα—Πάλας»)

Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐκτενῶς με τὴν παλαιὰν καὶ μετρίαν αὕτην ταινίαν τῆς ὀφραίας ἢ προβολῆς δικαιολογεῖται μόνον ἕκ ὅτι συνέπεσε με τὴν τελευταίαν ἐξομάδα τῶν Ἀπόκρου. Τὸ θέμα, ἡ διευθύνσις τῆς κινηματογραφίσεως καὶ ἡ σκηνοθεσία αὕτη καθ' ἑαυτὴν, δὲν παρουσιάζουν τίποτε τὸ ἀξιόλογον. Ἐκ τῶν ἠθοποιῶν ὁ σχετικῶς καλλίτερος εἰνε ὁ Καρλ ντὲ Φόγκτ. Ἡ «Ἐλενα Μακόφσκα» παρουσιάζει πάντοτε ἡ μετρία ἐρμηνοσύνη, τὴν ὅποιαν ἐγνωρίσαμε συχναίς κατὰ τὸ παρελθόν.

“ΤΡΑΓΩΔΙΑ”
Παραγωγή «Porten-Froelich»
(Προεβλήθη εἰς τὸ «Σπλένιτ»)

Πρόκειται, καὶ ὁ τίτλος τοῦ ἄλλωστε τὸ μαρτυρεῖ, περὶ μιᾶς δραματικῆς ταινίας. Ἡ ὑπόθεσις ἐκτυλιόσεται καὶ αὐτῇ, γύρω ἀπὸ τὴν μητρικὴν ἀγάπην, ἀλλὰ ἡ ἐπιδέξις διαπραγματεύσεως τοῦ θέματος καὶ ἰδίως ἡ θαυμασία ἐρμηνοσία ἕκ μέρους τῶν ἠθοποιῶν, τὴν καθιστοῦν ἔχει μόνον ἀνεκτὴν ἀλλὰ με ὑπερβολικὰ ἐνδιαφέροσαν. Ἡ σκηνοθεσία τοῦ Froelich εἰνε ἐπιμελημένη καὶ εἰνε προφανῆ ὅτι τίποτε εἰς αὐτὴν δὲν ἔχει ἀφῆθ' εἰς τὴν τάχην. Οἱ ἠθοποιοὶ εἰνε ὅλοι εἰς τοὺς ρόλους τῶν καὶ ἀποτελοῦν ἕνα ἄρμονικόν τῶν σὺνολον. Ἡ Ἐννο Πόρτεν, ἡ μεγάλη γερμανικὴ τραγουδίστρια, μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν ἀπὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς σθένης, σηματοῖνε με τὸ ἔργον αὐτὸ μίαν θριαμβευτικὴν ἐπιπόδον. Ἡ δημιουργία τῆς, εἰς τὸν ρόλον μίαν νέας mater dolorosa, εἰνε ἀληθινὰ ὑπέροχη, καὶ δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ νὰ λεχθῇ ὅτι πρὸ καιροῦ εἴχαμε νὰ εἰδῶμεν παρομοίαν. Ὁ Βάλτερ Γιάνσον, εἰς τὸν ρόλον τοῦ συζύγου καὶ ἀδελφου. Καταλήγων συνιστᾷ ἀπροκαλύπτως τὴν ταινίαν εἰς τοὺς ἀλθίβεις φίλους τοῦ κινηματογράφου, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον χάρις εἰς τὴν ἀπαράμιλλον ὑπόκρισιν τῆς μεγάλης Ἐννο Πόρτεν. Στέφανος Κωδῆτα

ARTE Y CINEMATOGRAFIA
Revue Espagnole Cinématographique
Abonnement Annuel
Espagne: 10 pesetas—Etranger: 15 pesetas
BARCELONA, Calle Araçon 235, 3o

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἀπὸ τῆς παρ. Δευτέρας ἡ κίνησις εἰς τοὺς κινηματογράφους ὑπέβη ζοηρότερα. Ὁ κόσμος κοιμαμένος ἀπὸ τοὺς χοροὺς καὶ τὰ διάφορα γλέντια λόγω τῶν Ἀπόκρου ἐξήθη, φαίνεται, νὰ ξεκουρασθῇ εἰς τὰς σκοτεινὰς ἀδόξασ τῶν κινηματογράφων. Καὶ οἱ κινηματογράφοι ὅμοι δὲν ὑπέστησαν ἀπὸ ἀπόψεως προβολῆς ἐκλεκτῶν ἔργων, δίδοντες οὕτω εἰς τοὺς κινῶν μίαν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ὑποστήριξιν του. Οὕτω ἀπὸ τῆς Δευτέρας προσεβλήθησαν τὰ ἐξῆς ἔργα. Εἰς τὸ «Μοντιάλ» προσεβλήθη τὸ «Μπὲν-Ἀλφ» με τὸν Ραυὸν Νοβάρρο, εἰς τὸ «Οὐτίμα Πάλας» «Ἡ Μοναρχίση», εἰς τὸ «Πάνθεον» καὶ τὸ «Σαλὸν Ἰντελ» ἡ ὀφραία ταινία «Ὁ μαῦρος Αἴτος» με τὸν Βαλεντινο, ὁ ὅποιος ἐσημείωσε καταπληκτικὴν συγκρίτρωσιν θαυμασῶν τῶν ἐκλεκτότων καλλιτέχνων, εἰς τὸ «Σπλένιτ» «Ἡ τραγωδία» με τὴν πάντοτε ὀφραίαν γερμανίδα καλλιτέχνιδα Ἐννο Πόρτεν, τὸ ὅποιον πηροκοινοῦσῃ με ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον λόγω τῆς ὀφραίας κοινωνικῆς του ὑπόθεσεως, εἰς δὲ τὸ «Αττικόν» Ὁ Ρασποῖτιν ὁ ἐμπρηστής τῆς Ἐυρώπης» εἰς τὸ ὅποιον ἰδίως παρατηρήθη ἐξαιρετικὴ συγκρίτρωσις.

Ἦτο ἄλλωστε ἐπόμενον τὸ ἔργον αὐτὸ νὰ προκαλέσῃ τοιαύτην «κοιμισωροῦν», διότι δὲν εἰνε καὶ ὀλίγον ἐνδιαφέρον αἰς τὴν ζωὴν καὶ ὁ Τραγουρισμὸς τοῦ διαβολοκαλέγου αὐτοῦ.

Ἐκ παραλλήλου καὶ τὰ συνοικιακὰ κινηματοθέατρα δὲν ὑπέστησαν εἰς προβολὴν ὀφραίων ἔργων. Οὕτω εἰς τὸ «Αχιλλεῖον» προσεβλήθη «Ἡ μοιρολόγις τῶν Παρισίων» ἔργον ἀμερικανικῆς παραγωγῆς, εἰς τὸ «Αθηναικόν» «Ὁ μαῦρος καπετάνιος», εἰς τὸ «Α.Ο.Δ.Ο.» «Ἡ μυστηριώδης σφαίρα», εἰς τὸ «Ροζιταλιό» «Ἰερουσαλήμ», εἰς τὴν «Μαγειρία» τῆς ὀφραίας Ἀγαρῶν «Νὰ φίλος νὰ μάλαμα», εἰς τὸ «Καπρί» τῶν Ποδαράδων «Ἡ κυρία δὲν με μέλλει» καὶ εἰς τὸν «Παρθενώνα» τῆς Καλλιθέας «Ἡ νύξ τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου».

Ἀπὸ χθὲς Σάββατον 12 πο. μηνὸς ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του καὶ τὸ κομρὸν κινηματοθέατρον τῆς λεωφόρου Ἀκαδημίας «Ὀλύμπια» με τὸ ρωσικὴν παραγωγῆς ἔργον «Ἰβάν ὁ τρομερὸς» τοῦ ὀποιοῦ τὴν πῶδοσιν δημοσιεύοντες εἰς ἄλλην σελίδα.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας

Κινημ. Χάι-Λάιφ.—Με μεγάλην ἐπιτυχίαν προσεβλήθη τὸ «Σημάδι τοῦ Ζοροῦ» με τὸν Λουίγιας Φαίματις. Ἄνω προσεχὸς τελευτήτων ἀποτομήριμα τοῦ ἐκλιπνῆτος καλλιτέχνου Ρ. Βαλεντινο «Ὁ Μαῦρος Αἴτος».

Κινημ. Ὀλύμπια.—Προεβλήθη ἀπὸ τῆς Δευτέρας τὸ ἔργον ἡ «Σαλλάβη τῆς Μόδας» με τὴν Νόμα Σῆρε, καὶ τὸ ὅποιον ἤρως, ἀπὸ δὲ τῆς Πέμπτης «Ἡ χορευτρία τῆς φωτιᾶς».

Κινημ. Σπλένιτ.—Καθ' ὄλην τὴν λήξωσαν ἑβδομάδα προσεβλήθη ἐνώπιον ἀριστοῦ κόσμου «Ὁ λεμβόχορος τοῦ Βόλγα» τῆ συνοδείᾳ ὀμοιωμάτων.

Κινημ. Χρυσοστομίδου.—Προεβλήθη ἡ «Νέα Σελίγη» με τὴν Ταϊμύτι.

Κινημ. Ἥλιος.—Προεβλήθη με ἐπιτυχίαν ὁ «Μιχαὴλ Στρογκόφ».

Κινημ. Πάλας. (Ταμπούρια).—Προεβλήθη καὶ ἡ Γ' ἐποχὴ τοῦ «Νιμπελοῦγκεν».

Κινημ. Ἠλόσια.—Προβάλλει διάφορα ἐπεισοδιακὰ.

Κινημ. Πατέ. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Τὸ δῶμα ἐνὸς ἑσθίου» καὶ εἰς ἐποχὰς «Ὁ μικρὸς Ἰάκωβος». Προσεχὸς

θὰ προβληθῇ ὀμοί μετὰ τοῦ κινῆ. «Λευκὸ Πόγγον» τὸ ἔργον «Γασσιάν» με τὴν Νιφλὸς καὶ τὸν Μαυό.

Κινημ. Ἀδύνητον. Προεβλήθη με ἐπιτυχίαν τὸ ἔργον «Πατὰς καὶ νεόλονοι». Ἄνω προσεχὸς «Τρανασταντία».

Κινημ. Α. Πέγγον. Προεβλήθη τὸ ἔργον «Ἀρμόγια γυγάντων». Ἦδη προσβάλλεται «Ἡ Μόννα Βάνα».

Κινημ. Παλλάς. Προεβλήθη «Ὁ τραγικὸς ἔρως».

Κινημ. Διονύσια. Προεβλήθη με ἀποτυχίαν «Τὸ ἱπποδρόμιον τοῦ διαβόλου» με τὴν Νόμα Σῆρε.

Κινημ. Ἀττικόν. Προεβλήθη τὸ ρωσικὸν ἔργον «Γάμος ἀρκιῶν».

Κινημ. Κεντρικόν. Προεβλήθη συνεχεῖα ἐπεισοδίων τοῦ ἔργου «Ἡ μυσθία τῶν Παρισίων».

Κινημ. Ὀλύμπια καὶ Ρουαγιάλ. Προβάλλονται διάφορα ἐπεισοδιακὰ.

Κινημ. Ἀλάμπρα. Ἐναεῖσις ἄνω προσεχὸς.

Κινημ. Φοινίξ (Τούμπας) Προεβλήθη «Ὁ Μικρασιατικὸς πόλεμος» εἰς δὲ πρᾶξις.

Κινημ. Μέγας. Κατὰ τὴν λήξωσαν ἑβδομάδα λόγω καθυστέρησεως ἀνεμεινόμενον ἔργον προσβλήθη οἰορὰ κομοιδίων Ζυγκοῦ καὶ Φάντυ. Προσεχὸς «Συρκοφ», «Ζαχαρὰ τὸ ἀνθος τῆς ἐρημίου» κλπ.

Κινημ. Πάνθεον. Προβάλλονται συνεχεῖα τοῦ ἐπεισοδιακοῦ «Τὸ μᾶτι τ' αἰετοῦ».

Κινημ. Ὀλύμπια. Προεβλήθησαν με σχετικὴν ἐπιτυχίαν «Ὁ ἔρως τυροῦ» καὶ «Ὁ Λόν Κιγίτης» με τὸν Τζάν Χόν.

Κινημ. Αἰγίλη. Προεβλήθησαν με ἀποτυχίαν τὰ ἔργα «Ἐπιστορῆς πολεμιστοῦ» με τὸν Μίλιον Σίλις καὶ «Μεγάλη δύστυχη καὶ τὸ γκαρσόν» με τὸν Μεντζού. Γ. Νιτσόπουλος

Κινημ. Νιορέ. Προεβλήθη «Τὸ ἔθμια τοῦ ἔρωτος» με τὴν Κορίνα Γεωργιάδ.

Κινημ. Ἀττικόν. Προεβλήθη με ἐπιτυχίαν «Ὁ Ρομπὲν τῶν ὀσῶν» με τὸν Νιούγκλας Φαίματις.

Κινημ. Ἀττικόν. Μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ἐγένετο ἡ ἔναεῖσις τοῦ κινηματογράφου εἰς τὴν νέαν αἴθουσαν. Προεβλήθησαν με μεγάλην ἐπιτυχίαν τὰ ἔργα «Τὸ μυθιστόρημα μιᾶς ἑταίρας» καὶ «Ὁ γυῖος τοῦ κόσμου με ἀεροπλάνου».

Κινημ. Ἠρατὸν. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Νύξ τοῦ ἐγκλημάτου» καὶ «Ἡ δύστυχη τοῦ Μπούφαλο».

Κινημ. Πάνθεον. Προεβλήθη «Ἡ πόλις τῆς ἠδονῆς».

Κινημ. Ὀρσὺς. Προεβλήθη «Ἡ κόρη τοῦ καταιόχου» καὶ ἕκαυς ἐπαρξίει τοῦ μεγαλιόδοξου ἔργου «Τὸ σπῆτι τοῦ μυστηρίου» με τὸν Ἰβάν Μοζσοῦνιν. Γ. Χαλκιδῆς

Κινημ. Μέγας.—Προεβλήθησαν μετὰ τὸν «Συρκοφ», «Τὸ χρυσοῦλον» ταινία ἀναεῖσις λόγου, «Ἡ κυρία με τὴν μάσκα» με τὴν Κοβάνκο, «Ἐνας κλέφτης στὸν παράδεισον» καὶ «Ἡ ὀφραία τῆς γυναικὰ τοῦ κόσμου». Προσεχὸς «Τὸ παιδί τοῦ δρόμου».

Κινημ. Σαπφώ.—Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ζήτημα τιμῆς» τὸ ὅποιον σχετικῶς ἤρως, «Τὸ ἀνθος τῆς νυκτὶς», τὰ πρῶτα ἐπεισοδία τῶν ἔργων «Ἡρως ἱπποδρόμιου» καὶ «Τὰ

νύχτα του τράνου» και η μετρία ταινία «Όμορφες γυναίκες». Προσεγγίσει «Ανάμοστος γάμος» και «Σταυρός και Μάουζερ».

Κινημ. Πάνθεον.— Προεβλήθησαν αντίγραφα διαφόρων κλεισιδαιών, «Τραγικός γάμος» το όποιο ήρθε και «Περαστικά πουλιά» με την Φράντ Ντελί. Προσεγγίσει «Σαν όνειρο», «Συρκοίφ» «Ο πόνο», «Οι Άθλιοι» και «Μιχαήλ Συρκοίφ».

ΒΟΛΟΣ

Κινημ. Άχιλλειον. Προεβλήθησαν τα έργα «Το κόκκινο κριτό» με τον Νορβόρο και «Ο Μπαροκό» με τους Αντζέλο και Βανέ. Προσεγγίσει «Ο έγκυλιμος» με τον Φάιτ.

Κινημ. Άργυλλά. Προεβλήθησαν «Η ένδυση χήρας» και «Οι δύο φίλοι». Προσεγγίσει «Ο πειρασμός».

ΠΑΤΡΑΙ

Κινημ. Πάνθιον (Αίθουσα). Προεβλήθησαν τα έργα «Έξ ήμεροι έρωτος», «Ο Σείχη» με τον Βαλεντίνο και κομοδίσι. Προσεγγίσει «Ο Λιγός» με τον Καλιάν.

Κινημ. Πάνθιον (Ταράχος). Προεβλήθησαν η δευτέρα και τρίτη εποχή του έργου «Ο σιδηρός εργοστάσιον». Προσεγγίσει «Η ζήλια» με την Λία ντε Πούτι.

Κινημ. Ίντεάλ. Προεβλήθησαν «Το ήφαιτόν», «Το κορίτσι της γειτονιάς των Παρισίων» και η κομωδία «Καί με τρώγει».

ΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Η ώραία Κορίνα Γνωφιδή των όποιων εθανάτωσεν μεν την παρελθούσαν εβδομάδα εις τας «Έξ ήμερας έρωτος», έχει εξαιρετικήν αδυναμίαν με την πολιτικήν. Δέχεται δε εις εκ των άρανοσ άναγκάζεται εις Κυβερνητικάς υποθέσεις. Η Κόσταντ Τάλμας ανιεύθους άπέχει πολύ από την ώραϊαν Κορίνα, παρακοιμούσα καλλιτεχνικάς άλιφους των όποιων ολόκληρος η οικογένειά της ποιεΐται χρείαν.

Η Θελικτική Παυλίνα Γκαρόν η όποία τελευταίως ενυμφεύθη τον Δόουελ Σέρμαν (γνωστόν μας από τον «Κο Μπακαί») είναι ιδιαιτητέρα σιδηρωτηρίου.

Η χαριτωμένη Μπέου Λώβ, παγκοσμίως γνωστή διά την λαμαρζιαν της είναι ιδιεύτρια ενός γαλιαντοπωλείου εν Καλλιφορνία.

Η Ρουθ Ρόλαντ η άλησομένησπιποδαμίστρια και ήρωϊς των ταινιών με τα αναξοζήματα έπεσοδία, άσχολεΐται με την διαμοίρασαν των οικοπέδων μεταξύ των καλλιτεχνών.

Η Ναταλία Κίγκστον μία των ώραϊοτέρων πρωταγωνιστριών της «Φέρος Ράσιοναλ» μετεπήθεσαν έχοντας άπό τής θόνης εις τό έμπορίον. Η ώραία αυτή καλλιτέχνις και έμπορος, επιδιόκει νυν εις νομικάς σπουδάς υποσχομένη ν' αναλάβη τελείως άδραν την υπαρξαστιον των συναδέλφων της μόλις ούτοι έχουσι ανάγκην των πολιτικων υπηρεσιών της.

Τας νύκτας και τας όλλας ώρας της ήμέρας καθ' ής με Κίγκστον είναι επιθυηθά, μελετά μετά σπουδής τα πολύστοκα προβλήματα του νόμου και της τάξως ακοκίζουσα τό θελικνικό της κεφάλαι άντι να αναπαύεται.

Κατά πληροφορίας μας ή δραστηρία αυτή καλλιτέχνις αποδίδεται συνεχρώως εις τήν άπαγγελίαν, προετοιμαζομένη ν' άγορεύση ενώπιον των Αμερικανικών Δικαστηρίων.

«Η αίτια ήτις με ώθησε να γίνο δικηγόρος, έδήλωσεν η Ναταλία Κίγκστον, είναι τό ότι θέλω να γνωρίζω αυτοπροσώπως να χειρίζομαι τό άτομικά μου συμφέροντα». Πόιος θά έλεγε ποτέ τό καλλιτεχνικόν αυτόν ύνολον θά ήτο έξ ίσου πολύτιμον και από πρακτικής άπόψεως; Ωσιμίνος καινός. Και όμως όλα είναι δυνατά εις τον Νέον Κόσμον.

Η ΛΥΑ ΝΤΕ ΠΟΥΤΤΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ",

Άπό τής πρώτης της εφρανάσεως πρό του κοινού μας γενομένης με τον «Τάφο του Ίνδου», η Λυά ντε Πούττι κατέκτησε την συμπάθειάν του, εξελιχθείσα εντός όλίγου εις την δημοφιλοτέρα καλλιτέχνηδα του Γερμανικού κινηματογράφου εν Ελλάδι. Τοίτο πάντοτε άπεδείχθη διά τής θριαμβευτικής έπιτυχίας των ταινιών της, όσακις ταύται προσεβλήθησαν εν τή πόλει μας, και ίδια με τό «Βαριετέ» όπερ εκ νέου προεβλήθη εφέτος κατόπιν τής άλησομένητου περσιανής του έπιτυχίας.

Η Λυά ντε Πούττι, η θερμή αυτή γυναίκα, η όποία ήμπορεί να λεχθή, ότι δίδει ζωνιν εις τό άψυχο πανι της θόνης, κατόπιν μάς καταρτίει κινηματογραφικής σταδιοδρομίας εν Βαρολίνφ εις ήν όρελλεται η έπέκτασις της φήμης της άνα τό παγκόσμιον, προσελιχθη υπό τής Πλαρμαδούνη» διά λήσιν τής όποίας, «έγύρισται»ς «Ολίμεις του Σατανά» τής Μαρίας Κορζέλι, φιλμ όπερ τόσο ενέχωμισαν η διεθνής κινημ. κωμική.

Αν και ό «Κινηματογραφικός Άδελφός» παρακολούθη χάνει των άπειρω θαυμασίων της, την άλματώδη εξέλιξιν τής Λυά ντε Πούτι, εδωόθησα ύποχρωσίων μου ύπακούουσα εις τας παρααλήσεις των άναρωστών μας να ζητήσω από την ώραϊοτάτην καλλιτέχνηδα μίαν συνέντευξιν δι' αυτόν.

Η Ούγγρις καλλιτέχνις πολύ συγκεκινημένη, διότι ό «Έλληνικός λαός τον όποιον κατ' έξοχήν εκτιμώ και άγαπά, την κατέλαβεν μεταξύ των πλέον εύνοημένων του «αστέρω» έσπευσε να μου άπαντήση διά τής κατετέωω ώραϊας και συγκεκινητής έπιστολής:

Άγαπητή δεσποινίς Σκαρφαίον,

Άπαντώ με ενόηρον ανγκήνριν εις τήν έπιστολήν σας τήν τόσον εύνην και ήποχρωσικήν.

Είμαι πεπεισμένη ότι η Έλλάς έχει την θαυμασιώτατον ιστορίαν όλου του Κόσμου. Η ώραία Έλληνική τέχνη είναι η πηγή τής συγχρόνου τοαίτης, ής ό πολιτικός της Σπάτης και των Άθηνών εις η βάσις της σημερινής πνευματικής καλλιουργίας. Η κλασική σας φιλολογία είναι παγκοσμίου γνωστή, η Έλληνική φιλοσοφία κατόπιν ό θησαυρός τής ανθρωπότητος. Είς έκαστον κλάδον τής επιστήμης, φρονώ ότι τό Έλληνικό πνεύμα θά έχη πάντοτε μίαν ισχυράν επιρροήν και εις τους επομένους αιώνας. Έν τέλει τονίζω, ότι πιστεύω ειλικρινώς πώς η Έλλάς, ύπεράνω τής όποίας έπαιτται τόσο έθοςόι θεόλλιοι, θά καταλάβη μίαν σπουδαίαν θέσιν εις τήν μελλοντικήν εξέλιξιν τής ανθρωπότητος.

Και τώρα άπαντώ εις τήν ερώτησιν σας, ποίαν ήθοποιον τό κινηματογράφον προτιμώ. Προτιμώ τας καλλιτεχνικάς ατινεις έδοκιμασαν τήν ζωνήν τήν όλας τής φάσεως διότι εθρίσκουν εις τους οόλους των κήτι από τον εαυτόν των...

Ουδέμια άμφιβολία περι του ότι η έβδόμη τέχνη, η όποία εφνευθή διά να άπεκονήση τό ιδεώδη ανθρωπότητα ουσιασθήματα και τήν άδελφωσύνην των λαών, με τό σπουδαία της προσόνα θά φθάση εντός όλίγων έτών έκεί όπου άποβήσκουεν. Έξ όλων των ταινιών μου προτιμώ τό «Βαριετέ» τό όποιον «έγύρισται» εις τό Βερολίνον με τον σπουδαίον Γιάνγκιν. Α' έπιτυχίωσιν μου από τας 'Ηνωμένας Πολιτείας είναι αι θαυμασιώταται τας όποίας δυνάται τις ν' άποκοιμήση. Ο γαλλικός οδρανός και ό συγχρός λάμπων ήλιος τής Καλλιουργίας καθός και ό πλούσιος της χώρας ενθαυρόντων τοίς μύσας της έβδόμης τέχνης, ότινες εργαζότανι με περισσότερο άκούη ζήλον διά τήν μεγάλην τέχνην του αιώμας μας.

Φυσικά, η ζωηρότερη μου έπιθυμία είναι να έχω και έγώ σπουδαίαν συμμετοχήν εις τήν ιστορίαν καλλιτεχνικήν εργασιαν ήτις συντελείται έδο, διά να άφώσω, να διασκεδάσω τήν άγαπητέμον μου κοινόν όλοκληρον του κόσμου, αλλά πρό πάν-

των τό «Έλληνικό», τό όποιον ύπεραγαπώ, εκτιμώ βαθύτατα, και τήν στιγμήν αυτήν ενόημον.

Σας παρακαλώ λοιπόν να μεταδώσετε διά των σιτηλών του «Κινηματογραφικού Άδελφού» τας πλέον θεμιτάς εφρανάσεις μου εις τους Έλληνας θαυμαστάς μου, και σεις, να δεχθήτε τους ειλικρινείς φιλικούς χειρισμούς της.

Λυά ντε Πούττι

Είς τήν άνωτέρω έπιστολήν τής Ούγγριδος καλλιτέχνιδος ό άναγνώστης διασπένεται την μεγάλην ενεργητικότησα, εφουαίν, και άγάπην πρός τήν τέχνην της.

Είμαι ύπερβραβεία ότι με αυτά τά εφόδια τά όποια κατέχει η εξαιρετική αυτή καλλιτέχνις, όρισμένος δεν θά άργήση να φθάση εκεί όπου φιλοδοξεί να τήν ίδιή η Γερμανική κινηματογραφία, τής όποίας ύπηρεσεν ένα από τά τελευταία δημιουργήματα!...

Ιρις Σκαρφαίον

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΛΗΘΜΑ

Είναι ό τίτλος του νέου φιλμ της U. F. A. υπό τήν διεύθυνσιν του Dr. Fanch του θαυμασιού δημιουργού του «Ιεροί δούνο». Πρωταγωνιστήρια θά είναι πάλιν η Λέντ Ριόνησα εις τον όλοπον προμηνίδος. Τα «έξοστρικά» της ταινίας αυτής θά άποδούν εις Σεν Μοριτ. Γενικώς τό φιλμ αυτό προβλέπει ότι θά είναι άδελφόσ του «Ιεροί δούνο» που τό θαυμάσιω προδεξότατ εις τας Άόθνας. Έκ εις τόσον η έπιτυχία του εινε άδοδαής. «Τό Μεγαλο πλθμα» θά εινε κυίχημα της νέας παραγωγής 1927-28 της U.F.A.

ΑΛΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Είς τό τέλος του τρέχοντος μηνός Μαρτίου ε. ε. λήγουν αι συνδρομαί των κ. κ. Ζοζέφ Χέπ, Α. Αναστασιόδη, Σ. Σταμέλου, Κινημ. Σαλόν Ίντεάλ, Άντ. Συρτια, American Film, Άτλας Φιλμ, και Καίτης Καββαφάη Άθήναι, Άνθιπούλας Σαφία Παλ. Φάληρον, Άντων. Κασάτη Βέροια, Ν. Βηρόλον, Γ. Ζουρζάλη Μυτιλήνη, Γ. Τσωντία Κόρινθον, Κ. Βυμβακίδη Μυτιλήνη, Β. Λογοθέτη Λάρισα, Αριάννης Καμπούση Θεσσαλονίκη, Σ. κυρήνη Τύμβρον, Ίωάννης Μυχαλό Καλάμας, Α. Σότα Καβάλλαν, Β. Χριστοπούλου Τρίπολι, Α. Χρυσάφη Σέρρας, Κινημ. Όλύμπια Καβάλλαν, Α. Μπουσάνου Κοζανη, Χ. Πασιλαδη Πλαμαρίον, Πολ. Ρέντζου Πρεβέζαν, Καίτης Γουσιόδο Θεσσαλονίκη και G. Sarris Constantinoble.

Παρακαλούμαι θερμώς οι άναγνώστ κ. κ. συνδρομηταί όπως έμβάσωσι έγκαιρώς εν άνωθεν τής συνδρομής των, διότι καί επικρατήσασαν άρχήν, από τής προσεχούς μηνός θά διακοπή η περαιτέρω άποστολή του τεύχους εις τους μη άναμεισαστας την συνδρομήν των.

Η Δαχερίωδις

Le plus important organe de l'industrie du film Allemand
LICHT — BILD — BUHNE

Donne des informations sur les événements cinematographiques et les productions internationales.
Des correspondants particuliers dans les centres cinematographiques.
Service telegraphique direct avec New-York et Hollywood. Insertions efficaces dans le Monde entier.

Abonnement annuel R. M. 40
BERLIN, S. W. 48, Frierdichstrasse 225
Adresse Télegr. Lichtbildbühne

ΣΤΗΛΗ ΠΕΡΙΕΡΓΩΝ

Δα Λουϊζαν Σχλέφφ (Καβάλλαν). Αι διεθνήσους διά τας όποίας μου γράφαται είναι άκριτές πληθ της Paramount η όποία εις Marathon Street Hollywood. Ο δευδύμοσ τον χαλιέα εις τό εργον «Μία νω Ντυμαρρόν εις τό όποιο η συμπασούθη Μαρία Κόρνα έχη σιτημάς υπερόχου, εις ό Βάν Μπραντιν. Τής Μαρίας Κόρνα θναυθε να γράφεται εις τήν διεθνήσους της First National Hollywood. Ο Κόρνατ Βαίτν έβρίσκειται τώρα εις Χάλλυγουντ, ένθα σκοπάζει να παραμνην επί μερικά έτη, συμπώνως με τό συμβέλλαν τό όποιον υπέγραψε με τήν Οπι-Verdial Της Paulin Frederik η διεθνήσους; M. G. M. Studios, Gulver City, California. U. S. A. Το έργον, Ο Brien Fox Studios, Hollywood, και τής Βίλμα Μπάκν United Studios, Hollywood.

Folle pour Jackie (Ένταυθα) Ο «Ίλιγγος» είναι ένα από τά καλλίτερα γαλλικά φιλμ που προεβλήθησαν έσπεως εις τας Έθνας, και ό Ζικ Κατελιάν, τον όποιον όμολογώ ότι δαν συμπάσσω ύπερβολικά, επιτυχίνας εις από μίαν κινεμα δημοφιλαν. Η διεθνήσους του Κατελιάν είναι: Boulevard des Invalides Paris.Ματαθ των δύο jeune premiers περι των όποιων μου γράφεται, προτιμώ τόν Βίλν Φρέις. Διά τήν διεθνήσων τής Βίλμα Μπάκν ίδεται άνωτέρω.

Α. Φιλιππίδη (Πειραιά). Τοσ Μίλτον Σίλς έργα δάν θά ίδωμιν άφεται κατα πάσαν πιθανότητα. Τόν Νόρμα Κέρρου θά θαυμάσεται λίαν προσεχώς εις τό έργον «Πριγκηπικοί έρωτες» τό όποιο θά προβληθή εις τό «Πάνθον». Ο Άντωνίω Μορένο εις νωφενόμενος, αλλά η σύζυγός του λέν παίζε εις τον κινηματογράφον. Διά τας φωτογραφίας κυττάζεται εις τήν ειδικήν στήλην, όπου δημοσιεύεται τακτικώς ποίων καλλιτεχνών υπάχρων.

Ν. Λοον. (Ένταυθα). Μην άλήθεια πολύ πειραγιο αι έρωτησεις που μου υποβάλλεται. Άλλ' έφ' έσον η στήλη μου φέρει τον τίτλον «Στήλη Περιεργών», θά προσπαθήσω να ες Ικανοποίησα κατά τό δυνατόν. Οπω η πλέον κοντή ήσπεστίς της θόνης είναι η Μαίη Μάκ Άδου και η Βίλα Ντάνα (βύρος άμφοσρα 1 μ. και 50). Κάτι τι θήγλωστρη είναι η Μαίη Πίκφορ (1.52). Αντιθέτως ό ύψηλόστρω καλλιτέχνης, μη συμπεριλαμβανόμενος φυσικά εις τήν τάξιν των καλλιτεχνών και του γίγατος όστις έλαδα μέρος εις τήν ταινίαν τή «Χάπια» του Χάρολδ Αβήθ, είναι ό Μάκ Λάγκλαν όστις είναι βύρος 2 περίπου μέτρων. Αι ώραϊότεραι καλλιτεχνίδες; Εθώ η άπάντησις είναι πολύ δυσκολώτερα, διότι δαν ύπάρχει γενική γνώμη δι' αυτό τό ζήτημα. Πάντως μεταξύ των ώραϊοτέρων θυμάμαι να συγκαταριθμώσμεν χωρίς διαταγών τήν Άρλντ Μαρσάλ, τήν Βίλμα Μπάκν, τήν Λυά ντε Πούττι και τήν Άλιβ Πριχλ. Δέν πρόπει όμως φυσικά να λησμονώμεν τήν εύνην ήρωισσομην τής Άλ Ντζακωβερ, τό πλαστικόν σόμια της Νίτα Νάλντι, τήν πιάνικτική ομορφά τής Μελίη Μούρραη και τής Μαρίας Κόρνα, τό άφρον προφή τής Μαρίον Ντάβις, και τής Ίωάννης Κρόφορντ, τό όφλιον μελιζαμα τής Μαίρη Πίκφορ. τήν έξοτικην καλλονήν τής Μαρίας Νταλμαρταίν και πολλές άλλας άκόμη τας όποίας ό χόρος με έμποδίζει να απαριθμήσω.

Ν. Κωσταρίδην (Ένταυθα). Η ήθοποιός η υποδομένη των ρόλων της κυρίας Κουτίε εις τό έργον «Ο παπάς και οι νεβήλοτοι» είναι η Λουϊζαν Λεγκράν.

HENNY PORTEN

Λόγω υπεργληθώδους θλης, η συνέχεια της ιστορίας της Πόρτεν θά δημοσιευθή εις τό προσεχές

“ΙΡΙΣ-ΦΙΛΜ,,

ΣΕΡΡΑΟΣ & ΠΑΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

Τηλεγρ. διεύθυνσις 6 ΟΔΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ Τηλέφωνον Ἀριθ.
«ΦΙΛΜΙΡΚΟ» ΑΘΗΝΑΙ 24-62

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΙΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - ΤΟΥΡΚΙΑΝ
ΣΥΡΙΑΝ - ΑΙΓΥΠΤΟΝ - ΚΥΠΡΟΝ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

τῶν ταινιῶν τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἐργοστασίου

“PHOEBUS-FILM,,

καὶ τῶν ἐν Ρωσίᾳ Σοβιετικῶν ἠνωμένων ἐργοστασίων

“SOVKINO,, “GOSKINO,, - “VUFKU,,

“MESRAPON RUSSE,, κτλ.

Διαρκῆς παρακαταθήκη παρθένων ταινιῶν τῶν πεφημισμένων
ἐργοστασίου «GOERZ»

